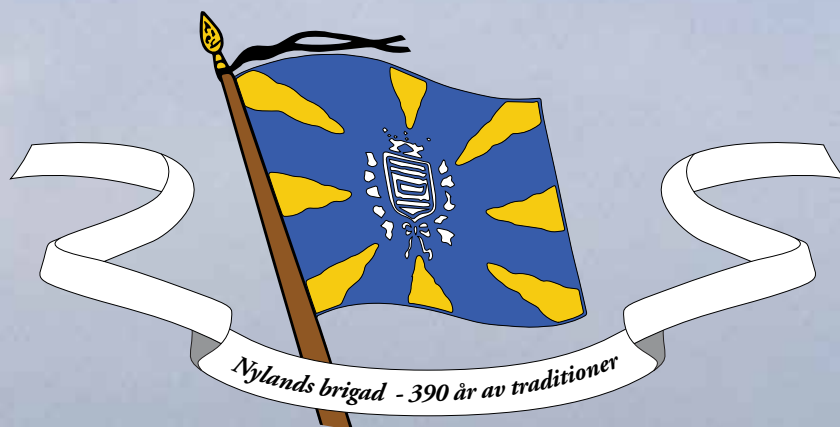

FANBÄRAREN

Nr 4 December 2016 årgång 76
Nationellt försvar

NYLANDS
BRIGAD

390år

ÖVNINGEN MEPU-16

Marinens
huvudkrigsövning.
Mer på sida 12.
Foto: Henrik Helenius

Fanbäraren

4/16

8 Barettmarschen

Brigadens barettmarsch är legendarisk, den lyfter fram förmågor och ger deltagarna bevis på att man kan om man vill.

12 MEPU-16

Sjöförsvarsövningen och de repetitionsövningar som arrangerades i samband med den gav både erfarenheter och ny kunskap.

18 MVH-16

Försvarsmaktens största militärövning i Rovajärvi, Lappland. Samlade armens alla truppförband samt delar av Nylands brigad.

21 Länsi-16

En regional stridsövning som för många beväringar även betydde en sista kraftantansträngning inför hemförlovningen.

22 Kustjägare under kalla kriget

En historisk sammanfattning av partigångarverksamheten under kalla kriget och föregångarna till dagens kustjägare.

26 Infanteriledningens rådplägningsdagar

Infanteriinspektören ger sin syn på samarbetet med marinen

4 Krönikor

6 Julhälsning

28 Kaptensbostället
- en räddad pärla

30 Besök av general
Kostarakos

31 Kyrkslätts veteraners
månadsmöte

32 Tough Viking

33 Svenska Dagen

34 Beväringsblogg

36 Ekenäs kustbataljon på
skjutläger

37 Hänt i brigaden

40 Resa till Teikari

41 m/s Gyltö

Redaktionsråd

Ordförande

Kommodor Kjell Törner

Medlemmar

Chefredaktör Thorbjörn Sirén
Kommendör Jörgen Engroos
Kommendör Johan Tillander
Kommendör Tuomo Mero
Kommendörkapten Janne Kandelin
Kommendörkapten Mikko Rundelin
Saara Sjöblom
Thorbjörn Sirén
Jägare Axel Snellman
Jägare Edvin Pohto

Ansvarig utgivare

Kommodor Kjell Törner

Chefredaktör

Thorbjörn Sirén

Ekonom

Per Sarén, Michaela Wiberg

Korrektur

Saara Sjöblom

Redaktör

Jägare Axel Snellman

Grafiker

Jägare Edvin Pohto

Fotograf

Jägare Henrik Helenius

Redaktionens adress

Fanbäraren
Nylands brigad
10640 Dragsvik, Finland
redaktion.fanbaren@gmail.com
Tfn 0299 339 102

Tryckeri:

Ab Forsberg Rahkola Oy

Upplaga:

3500 exemplar, 4 nr/år & e-version

ISSN 0358-1268

Ekenäs Sparbank FI53417 00010 106603

Hösten 2016

Som det tidigare konstaterats har brigadens verksamhetsår format sig så, att första halvåret innefattar mer internationell verksamhet och andra halvåret mer nationella operativa, taktiska och utbildningsuppgifter. Så även i år.

Höstens intensiva taktiska övningar på och kring Skärgårdshavet och på Finska viken börjar vara klara, och många erfarenheter och identifierade lärdomar har integrerats i planeringsarbetet för att verkställas vid följande utbildningstillfällen år 2017. Detta gäller speciellt fortsatt utbildning av yngre personal och reserver med de senaste taktiska lösningsmodellerna.

Samarbetet med armén når sin höjdpunkt under skrivande stund i Lappland, där vårt Granatkastarkompani, i svåra vinterförhållanden, deltar i MVH 16 (Maavoimien vaikuttamisharjoitus) och där all finsk indirekt eld koncentreras på Rovajärvi skjutfält. Samtidigt påbörjas övningen LÄNSI 16 i västra Nyland, där södra Finlands armétrupper tillsammans med brigaden övar i stridsavdelningsformationer. All verksamhet 2017 och framåt bygger på en drillad beredskap som ger snabbinsatsförmåga.

På brigaden ser vi konkreta förändringar till exempel när det gäller brigadens uppgift. Från att under en längre tid fungerat som en utbildningsorganisation ska man nu fungera som en beredskapstrupp med snabbinsatsförmåga och därtill hörande utbildningsuppgift. Det är i sig inget dramatiskt, men kräver förändrad inställning, flexibilitet och förmåga att anpassa sig enligt rådande förhållanden. Den förmågan finns.

Det stöd som brigaden får av Gillet, Soldathemsföreningen och olika fonder ger oss möjligheten att under flera tillfällen per år kunna belöna beväringar och personal samt utveckla fritidsmöjligheter - ett stort tack riktas till alla brigadens vänner.

Jag önskar alla en fridfull jul med släkt och familj och hoppas att vi alla i framtiden kan leva i ett säkert och tryggt land med goda grannar. **Oss väl och ingen illa.**

Kjell Törner
Brigadkommendör

Förändringens tid – inför Finland 100 år

Förmågan att kunna anpassa sig anses vara den viktigaste egenskapen för att nå framgång. Det här gäller för brigaden, men även för Gillet. Det är ibland lättare och bekvämare att invagga sig i en tro att allt löper på som förut, att allting ordnar sig. Så är det inte. Det har nationen fått uppleva många gånger under sina snart 100 år.

Motsvarande krav på flexibilitet och förmåga till anpassning ställs nu på Gillet, som i dagarna torde nå ett medlemsantal på anmärkningsvärda 2 000 personer. Gillets organisation har skapats för 200 medlemmar och de större lokalavdelningarna, Helsingforsnejden, Östnyland och Västnyland som alla för sig är större än det, har stora utmaningar i att förverkliga en verksamhet som tillfredsställer det ökande medlemsantalet med ökade krav på insyn, aktivitet och engagemang. De nya medlemmarna nöjer sig inte med "så här har vi alltid gjort". De vill kunna vara med och påverka, de vill ha anpassad verksamhet och en aktivare interaktiv kommunikation. Det här måste avspeglas i organisationen och i verksamheten redan nu. Världen ändras, då måste man hänga med.

Och anpassa sig.

Ett steg i den riktningen är utvecklandet av tidskriften Fanbäraren, som ursprungligen föddes som en ren truppförbandstidning år 1935, men som sedan 80-talet varit en tidskrift med ett visst Gille-innehåll. I takt med förändringarna inom Försvarsmakten, skall Fanbäraren nu bli en Gille-tidning med militärt innehåll från brigaden. Det låter inte som en så stor förändring, men är det administrativt.

Fanbäraren har gjort sitt bästa att anpassa sig till det ökande antalet medlemmar, som har effekter både vad gäller kostnader för tryckning och postning men också innehåll. Resultatet av försöket med en eVersion, eFanbäraren© visade sig överträffa alla förväntningar. Den har spridits och fått läsare över hela världen i tusental. Tidningen har aldrig tidigare haft en så stor spridning och gett brigaden och Gillet en synlighet som nu! Möjligheten att läsa Fanbäraren på skärmen är ett sätt att anpassa sig till många medlemmars önskemål och dagens krav. Samtidigt som eFanbäraren ger nya möjligheter att sprida information, är den kostnadseffektiv och når fler läsare.

Vår Fanbärare är i framtiden något annat än vad den var för 10 år sedan. Även om allt annat förändras, så består en sak. Julhelgen.

Låt oss fira jul, alla på vårt sätt, i frid och ro och jag hoppas att alla har möjlighet att efter ett hårt arbetsår kunna pusta ut och tillbringa jultiden med sina nära och kära.

Önskar alla våra läsare en Fridfull Jul och ett Gott Nytt Jubileumsår i fred och frihet och i samarbetets tecken.

Thorbjörn Sirén
Chefredaktör

God Jul och Gott Nytt År
önskar Fanbärarens redaktion

Julen och Luther

Inkommande år kommer reformatorn Martin Luther (1483-1546), att vara mycket på tapeten. Det blir 500 år från reformationens start och vi firar ett s.k. märkesår. År 1517 knackade nämligen den forne munken, doktorn och prästen M. Luther, enligt sina samtida 95 teser på kyrkdörren i Wittenberg. Detta ledde, milt sagt, till mycken uppståndelse och bl.a. till att vi kallar oss lutheraner. Något Luther inte hade gillat, han ville inte uppkalla någon kyrka efter sitt namn, endast korrigera kyrkans liv och tillstånd.

Vad har detta med vår Jul att göra? Finns det något att korrigera i vår tid? Jag tror en sak Luther skulle ta itu med är vår arbetsmoral, den s.k. lutherska arbetsmoralen, "arbeta tills du stupar" och "vila är synd". Det enda Luther skulle godkänna är arbeta, resten "bör korrigeras". Arbeta, som du gjorde det för Herren, helga och vila på, den sjunde dagen, var närmare hans tanke.

Precis som ett konstruktionsfel i en mobiltelefon får den att ryka, så får tokiga kopplingar i våra tankar och liv, det att "ryka ur våra öron" och livet att gå snett. En tokig koppling idag är den mellan arbete, vårt värde och vila. Vårt värde beror inte på vårt arbete, för mycket av det eller brist på det. Arbetet ger glädje och mening, men det är endast till för att tjäna vår nästa, våra närmaste och kära.

Vårt värde ligger i att vi är barn, Guds barn, älskade och förlåtna

"Sola Gratia", av nåd allena. Så människa av sin tid, ofullkomlig och ibland svår att samtycka med, så var det här kanske den enskilt största upptäckten Luther lyfte fram under sin tid och det är vad Julen åter påminner oss om.

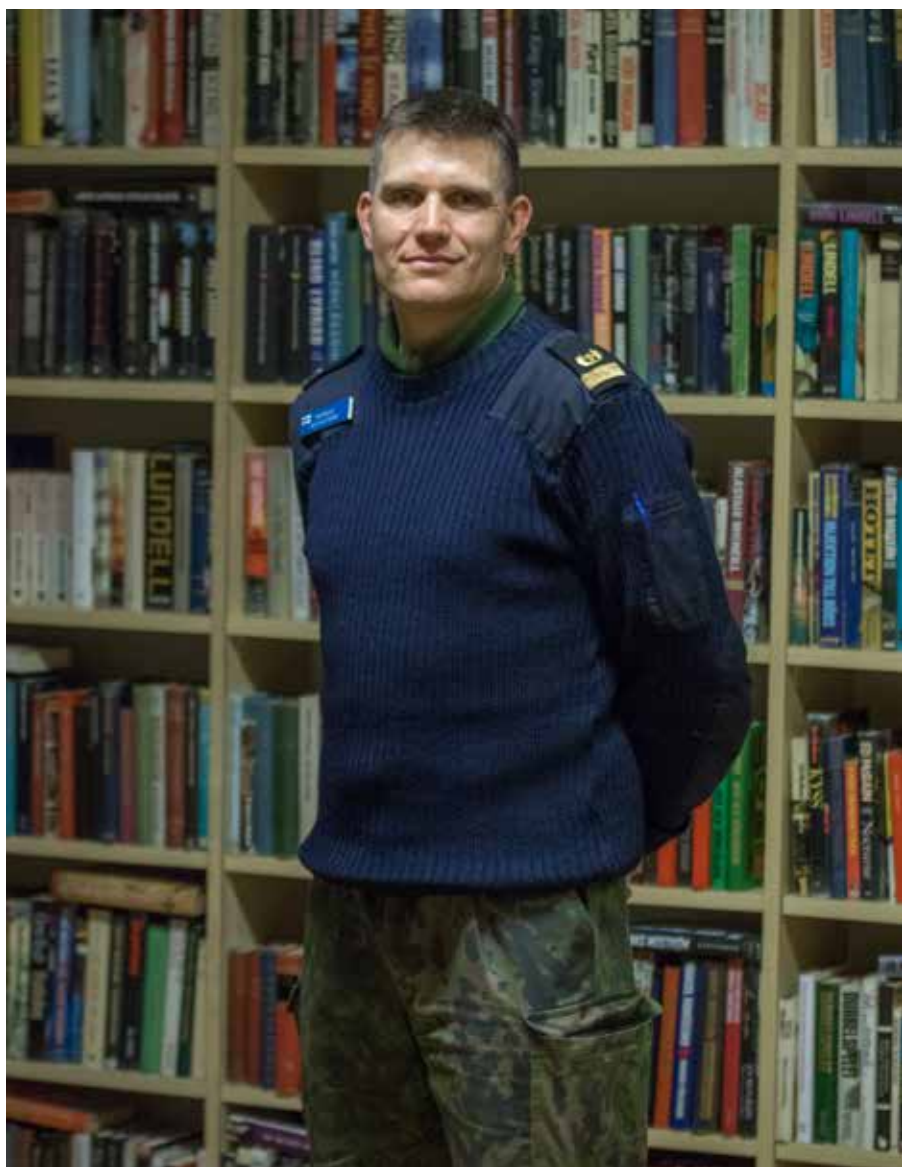
Jag önskar att Du denna Jul, enligt Luthers verkliga råd, får en chans att vila från Ditt arbete, sätta det åt sidan med gott samvete och rent av helga, d.v.s. avskilja några dagar för Detta Under och att allt detta skulle få ge Dig vila och värme, i vår ibland svala och oroliga tid och ny kurs för året som kommer.

..och att du får göra det tillsammans med dem Du har kär. Det är ju ytterst för dem vi arbetar året om och det var ju för att Gud har oss kär, som Jesus-barnet kom.

Med önskan om en varm och fredlig Jul,

"Ty så älskade Gud världen, att han gav den sin ende Son.."
Joh. 3:16

Markus Weckström
Militärpastor

Barettmarschen

Marschen ur marschledarens synvinkel

Den gröna baretten är kustjägarnas symbol. Dess mössmärke består av ett guldfärgat havsörnshuvud. Barettmarschen är den sista prövningen, och dessutom måste man utföra skjut-, löp-, sim- och muskelkonditionstestet med godkänt resultat. Marschen är synnerligen krävande fysiskt och psykiskt.

Planeringen av barettmarschen kräver också mycket tid och arbete av marschledaren. Att planera en 70-80 km lång marsch med uppgifter som efterliknar olika stridsituationer, såsom evakuering av sårade, skyddsuppgifter och övergång av vattendrag kräver mycket planering.

I år fungerade kadetter från sista årskursen i Sjökrigsskolan tillsammans med beväringar som tidigare hade utfört barettmarschen som funktionärer. Kadetterna ledde de punkter som efterliknade stridsituationer tillsammans med beväringsscheferna. Min egen uppgift var att leda marschen som helhet. Lägesbilden beträffande marschen (truppernas position, tider, bemanningen vid punkterna) upprätthölls på marschledningsplatsen. De psykiska krafterna och gruppens sammanhållning är en militär trupps viktigaste resurser. Under marschens gång upplevde säkert alla att man inte orkar mer och vill avbryta. Men efter att ha hållit en kort

paus, ätit mellanmål och skämtat med gruppen orkar man igen fortsätta framåt mot målet. Barettmarschen är säkert en sak som många minns. Till exempel i teveprogrammet "Drakan" konstaterar en korpral ungefär så här: "Bäst minns man barettmarschen, för den är ganska speciell. Ganska hemsk upplevelse." Förhoppningsvis tycker alla som deltagit barettmarschen att den är ganska hemsk, då har jag lyckats som marschledare, eftersom det är ett tecken på att deltagarna har utsatts för tillräckliga prövningar. Den mentala tränaren Erik Larssen fungerar som mental tränare för flera toppidrottare. Han är en officer som är både

fallskärms soldat och utbildad inom ekonomi. Larssen, som coachat både chefer inom företagsvärlden och toppidrottare, säger sig ha märkt att skillnaden mellan de bästa och de övriga är synnerligen liten. "Då väckarklockan ringer stiger de bästa upp genast. De andra tänker att de är sömniga, och vill gärna sova fem minuter till." Jag hoppas att barettmarschen har hjälpt deltagarna att tro på sig själva och att alla som utfört den är övertygade om att de kan klara vad som helst."

En gång kustjägare, alltid kustjägare!

Löjtnant Matti Komi
Marschledare

Under den andra dagens morgon ledde marschen tillbaka mot Ekenäs i den friska morgonkylan.

Marschen ur en deltagares synvinkel

Barettmarschen är en speciell händelse som har satt Nylands brigad på försvarsmaktens karta. Evenemanget återkommer årligen och intresserar reservister, kadetter och utomstående organisationer som vill pröva på sina fysiska samt psykiska gränser. För kontingent 2/16 pågick marschen under 3 dagars tid. Ekenäs kustbataljon påbörjade marschen 18.10.2016 och Vasa kustjägarbataljon ett dygn senare. Barettmarschen består av olika punkter och en sträcka på 70-80 km som man skall färdas till fots på 30 timmar. Det här året deltog Fanbärarens redaktion och texten handlar om marschen samt om redaktörens egna tankar kring den.

Marschen startade vid Underofficersskolan efter att vi fått veta var den första punkten befann sig. Vi var en liten grupp

på sex beväringar med en stark gruppanda och motivation. Då vi kom till första punkten vid Baggbys skjutbana fick vi som uppgift att skjuta sönder fyra ballonger med sex patroner från 150 meters avstånd. Uppgiften misslyckades och vi lyckades bara söndra en ballong, vilket ledde till att vi måste gå tre straffrundor längs en rutt bredvid skjutbanan.

Efter flera timmars mascherande kom vi fram till nästa kontroll, språngmarsch och övergång av vattendrag som ofta anses vara marschens värsta delar. Att först springa med en 40 kilograms utrustning i svår terräng och sedan vada från ö till ö en oktobereftermiddag är inte bekvämt. Punkterna var dock lättare än väntat då man höll psyket i skick, och övergången av vattendraget var faktiskt uppfriskande och gav en energikick för resten av

marschen.

Efter övergången av vattendraget försvann ljuset snabbt och sträckan till nästa punkt var lång. Med hjälp av kompass och karta måste man navigera framåt i en kolsvart skog. Kontrasten till dagen då solen sken var massiv. Det var vid denna tid som marschen blev ett riktigt test av psyket och då flera avbröt. I skogen fanns en evakueringspunkt där gruppen skulle evakuera gruppens största krigare till nästa punkt. Vid denna punkt hade vi gått cirka hälften av marschen.

Vi fortsatte att gå i skogen och tvingades även marschera en sträcka med skyddsutrustning (regnkläder, gasmask, handskar). Klockan 5 på morgonen kom vi till sovpunkten, där vi fick äta och vila. Fastän vi bara hann sova en timme kändes det skönt efter ha

marscherat i 20 timmar. Efter sömnen kändes fötterna väldigt tröga och stegen kändes mångfaldigt tyngre än dagen innan.

Vid andra dagens första punkt fick vi veta att vi skulle återvända till brigaden. När vi kom till brigaden fick vi ännu till uppgift att gå till Kaptenbostället och tillbaka. När vi återvände från Kaptenbostället fick vi höra ordern "gå till enheten och påbörja personlig vård", vilket innebar slutet på marschen.

Trots att marschen var tung är jag glad över att ha gått den. För det första var det skönt att bevisa för sig själv och andra att man är stridsduglig och klarar av hårda fysiska och psykiska prestationer. Marschen utvecklar psyket och skapar mental uthållighet, vilket man har nytta av även i det civila. Marschen utmanar ens gränser och man

lärt sig mycket om sig själv, speciellt då man vill avbryta och det känns tungt.

Påståendet "en grupp är bara lika stark som sin svagaste medlem" stämde bra överens med barettmarschen. Den som leder gruppen har en central roll i att motivera sin grupp framåt. För honom är det en perfekt möjlighet att i praktiken få leda människor som är i en väldigt sårbar situation. Om en gruppchef t.ex. får någon som vill avbryta att fortsätta till slut anser jag att gruppchefen har klarat av ett svårt jobb väldigt bra. Det är dock inte bara gruppchefen som har bra möjlighet att öva sina kunskaper. Alla gruppmedlemmar måste bygga upp en samhörighet. Om gruppmedlemmarna inte kommer överens kan det kan vara det största hotet för gruppen, inte

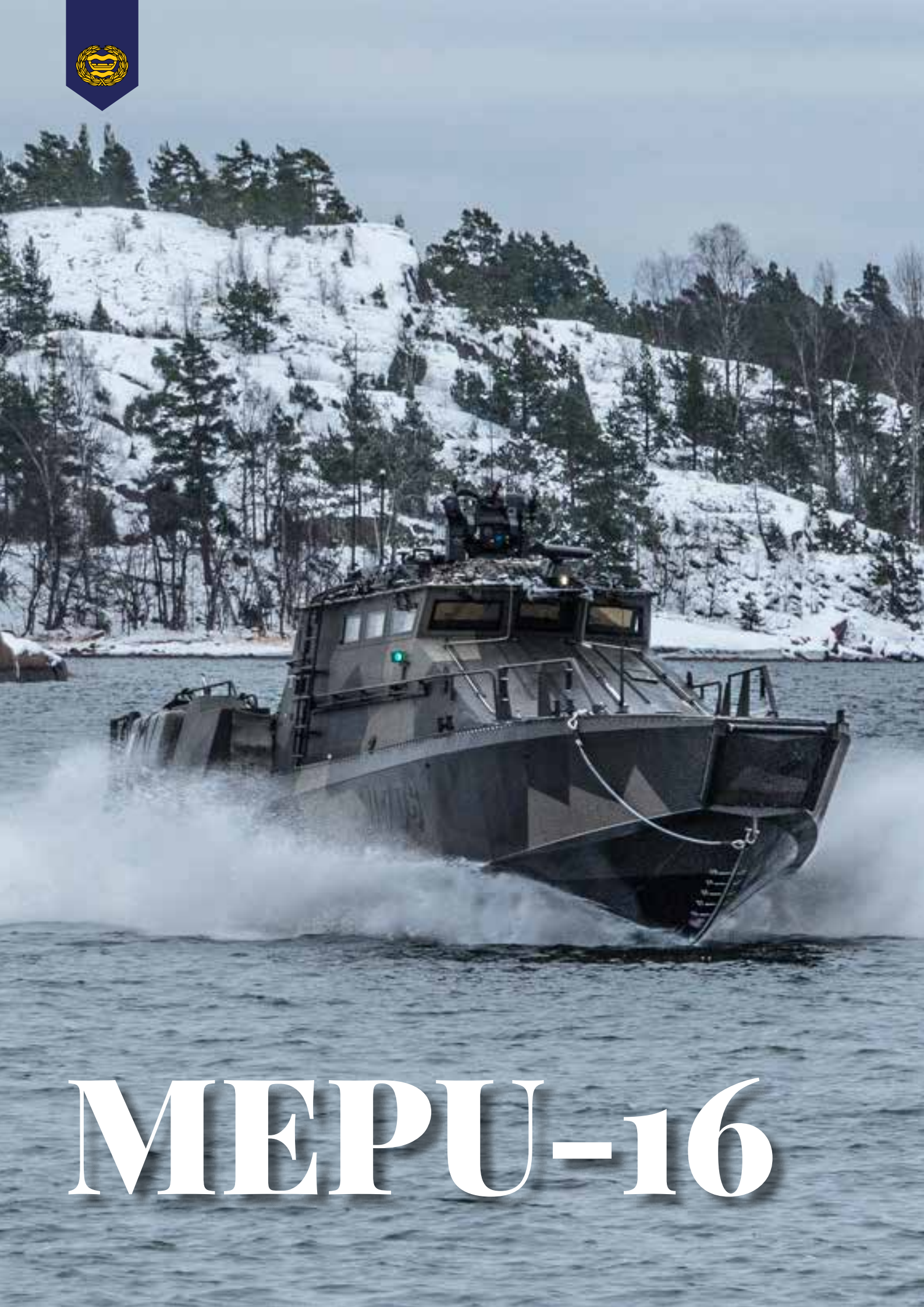
marschen i sig själv. Under marschen fick man öva saker som övergång av vattendrag i en kontrollerad miljö, vilket hela gruppen efteråt såg som väldigt positivt. Personligen vill jag tacka marschens ledare för en bra utmaning och jag vill även tacka mina gruppmedlemmar som motiverade mig att gå till slut. Jag uppmuntrar alla andra, men speciellt sådana som inte annars har mycket marschutbildning under tiden i militären, att gå marschen. Det är en upplevelse som ni aldrig kommer att glömma och som är rolig att diskutera i efterskott.

Det var första gången hela Fanbärarens redaktion gick marschen till slut och jag hoppas att det kommer att bli en tradition.

Axel Snellman
Marschdeltagare

Efter en tung marsch är det lätt att le.
Foto: Thorbjörn Sirén

MEPU-16

Marinens huvudkrigsövning, MEPU-16 arrangerades 8–18 oktober i Skärgårdshavet och på Finska viken. Under den två veckor långa övningen övade man ledningssystem, eldledning och eldgivning och samverkan med övriga försvarsgrenar och myndigheter.

Förväntningarna på övningen var mycket högt ställda. Det gällde att verka i mycket svåra förhållanden; de överraskande vinterförhållandena orsakade extra utmaningar både för deltagarna, men också vad gäller utrustningen och farkosterna. Övningen genomfördes trots det, med deltagarnas säkerhet ställd i första rummet, och den överträffade förväntningarna.

Samarbete

Målsättningen var att öva samarbete framförallt mellan de marina enheterna, men också mellan de olika försvarsgrenarna och mellan stampersonal, reservister och beväringar. Det breda samarbetet med övriga myndigheter under övningens förlopp, gav extra utmaningar. Det gav kunskap om hur kommunikationen ytterligare kunde utvecklas och även hur de olika försvarsgrenarna kan fördjupa samarbetet både på stabsnivå och på fältet. För deltagarna var det givande att i praktiken få se hur de olika vapenslagens samarbete fungerade, vikten av att sjukvårdsberedskapen i fält fungerar, att militärpolisverk-

samheten är koordinerad och att underhållet fungerar under dygnets alla timmar, på hela övningsområdet och när alla deltagare.

Hela Marinen deltog

I övningen deltog beväringar och personal från marinens alla truppförband samt magisterstuderande från Sjökrigsskolan. Övningen gav alla förutsättningar för att hitta utvecklingspunkter och att öva kommunikation under läge. De drygt 1700 beväringarna som deltog i övningen fick pröva på hur de förväntas fungera under verkliga förhållanden. De var nu till stora delar placerade i sina krigstida funktioner och tack vare användningen av simulatorerna i realtid, som användes under en del av övningen, fick även beväringarna inblick i hur den indirekta elden påverkade striderna och det gav även staberna utmaningar i att omgruppera styrkor och att tillgodogöra sig den information som gavs om skador och förluster, både hos den fiktiva fienden och bland de egna styrkorna. Tillgången på verkliga målgrupper och användningen av mätbara instrument för uppföljande av resultatet av eldgivningen, gav beväringar mycket högre motivation att följa strävan till eld och rörelse. De drygt 400 reservisternas kunde i samband med övningen, fräscha upp sitt kunnande och även få ny kunskap och nya erfarenheter. Många av reservisterna kom nu för första gången

komma i kontakt med för dem nya saker, nya farkoster och även ett nytänk när det gäller ledning. Det var för dem både lärorikt och givande, förutom att reservövningar även alltid innehåller trevliga moment som möjligheten att återse gamla vänner och att minnas den egna militärtjänstgöringen.

Årets viktigaste sjöförvarsövning

MEPU är årets viktigaste övning för alla marina truppförband. Kustflottan övar nämnda saker även under sina egna övningar, men under MEPU övar man sig i att operera tillsammans med andra enheter. Nu fick Kustflottan övning och kunskap i eldöppning och ledning samt bra träning i användning av sjöminor och sjörobotvapen tillsammans med kusttrupperna från Nylands brigad, under undantagsförhållanden. Kustflottans farkoster deltog i övningen tillsammans med gränsbevakningsväsendets farkoster, kusttruppernas farkoster

och flygvapnet. Den samordnade ledningen och användningen av farkosterna och flygvapnet gav många nya nyttiga erfarenheter och nya infallsvinklar med tanke på kommande utbildning och lyfte även upp nya utvecklingsmöjligheter.

För kusttrupperna, d.v.s. för Nylands brigad, som deltog med största delen av sina beväringar, ca 800 personer, innebar de plötsliga vinterförhållandena att båtbesättningarna fick mycket nyttig övning i isbekämpning och säker hantering av farkosterna under kalla förhållanden, som innebar nedisning, sämre sikt och förändrade navigeringsförhållanden. Övningens första del i Skärgårdshavet, gav även möjlighet att aktivt öva samarbete med gränsbevakningsväsendet, vilket upplevdes som utvecklande och inspirerande.

För övningsledningen är en lång övning som MEPU-16, mycket givande och utveck-

lande. Den blottar eventuella brister, både vad gäller kunskande och uthållighet och även vad gäller utrustningens lämplighet. Det viktiga är att alltid kunna upprätthålla stridsförmågan, och det visade övningen att man klarade av även denna gång.

Stort mediaintresse

Under övningen arrangerades två olika mediadagar, en då övningen pågick i Skärgårdshavet och en då övningen pågick utanför Porkkala. Flera olika massmedier, bland annat Yle följde aktivt med övningen och tack vare deras medverkan fick man även träning i att hantera den viktiga informationsdelen under undantagsförhållanden, något som i en riktig situation är synnerligen viktigt med tanke på befolkningens behov av korrekt och relevant information.

Thorbjörn Sirén

Foto: Edvin Pohto

Repetitionsövningen i samband med MEPU 2016 – vad lärde vi oss?

till en repetitionsövning från krävande poster i arbetslivet, där takten är hög och konkurrensen synnerligen hård. Därför måste vi se till att vi absolut inte slösar med reservisternas dyra tid, utan att de hela tiden är medvetna om och har känslan av att de sysslar med viktiga saker. Utbildningen kan och bör vara hård, men man måste tala om saker och ting med deras rätta namn, så att också reservisterna ser den stora helheten. I övningen lyckades vi med detta. I den respons som reservisterna gav i reservistenkäten uppgick försvarsviljan på skalan 1-5 till 4,7 och bedömningen av personalen som utbildare uppnådde ett resultat om 4,8. Då reservisterna återvänder hem och till arbetslivet efter övningen har en sådan här trupp en alldeles otrolig multiplikatoreffekt i sin näromgivning. Detta är av väsentlig betydelse när det gäller att skapa en trovärdig försvarsförmåga, som behövs både inom landet och utåt.

För det andra behöver ett maskineri både bränsle och smörjmedel innan det kan köra på fulla varv. Därför fick reservisttruppen först, med hjälp av olika undervisningspaket, repetera de egna truppena och prestationsförmågorna, motståndarens verksamhetsgrunder (med betoning på marin aktivitet och lufthot) och den omgivning och de förhållanden där man verkar. Här erhöles utomstående hjälp från Marinstaben och Luftkrigsskolan - ett stort tack riktas till dem för det. Efter att ha fått dessa

Ekenäs kustbataljon ordnade en repetitionsövning i samband med Meripuolustusharjoitus 2016 (MEPU-16). Syftet med denna text är att kort beskriva vad vi lärde oss av övningen och vilka saker det kanske lönar sig att fästa uppmärksamhet vid i framtiden.

lakttagelserna kan sammanfattas i tre punkter, och de beskrivs närmare nedan.

1) Man måste vara tidigt ute när det gäller reservister.

2) Först måste man lära ut, först efter det kan man kräva.

3) Man bör fundera ut mera effektiva gemensamma övningar tillsammans med de beväringstrupper som produceras.

För det första kan man konstatera att vi beordrar reservisterna

grunder fungerade reservist-maskineriet utmärkt och producerade viktiga planer för lägre ledningsstafflar på löpande band.

En tredje sak som jag vill lyfta fram är framtidsperspektivet. I framtiden kommer antalet repetitionsövningar att öka, men däremot ökar resurserna varken när det gäller utbildarpersonalen eller andra aktörer. Samtidigt måste man se till att beväringarna utbildas enligt truppproduktionskraven. Det är uppenbart att vi framöver måste kunna kombinera

övningar effektivare och på ett förnuftigt sätt utnyttja det kunnande och den utbildarpool som finns inom Försvarsutbildningsföreningen MPK. Under övningarna uppnår man på så sätt synergieffekter förutom i fråga om underhåll även i fråga om logistik, säkerhet, räddningsverksamhet och medicinsk räddningsverksamhet. Sammantaget medför detta ett stakare band mellan beväringar och reservister, stampersonalen och MPK. Allt detta är självklart och lätt att säga, men vem kan ärligt säga att han eller hon gör så här idag?

Detta är en del av de tankar som väcktes inom Ekenäs kustbataljon i samband med Sjöförsvarsövning MEPU-16.

Tuomo Mero
Kommendör
Ekenäs kustbataljon

Foto: Henrik Helenius

Arméns MVH-16 övning

Intet nytt på den nordliga fronten
Foto: Kommendör Tuomo Mero

Nylands brigads GRKK som en del av arméns eldanvändning

Arméns verkansövning 2016 ordnades 15–25.11.2016 på skjutområdet i Rovajärvi.

Övningen var försvarsmaktens största eldanvändnings- och ledningsövning 2016. I övningen deltog beväringar, reservister och stampersonal från alla truppförband inom armén och från Gränsbevakningsväsendet, totalt cirka 4000 personer. Från marinen deltog vårt tunga granatkastarkompani (NYLBR/EKEKUSTB), med totalt 111 beväringar, 17 till stampersonalen hörande samt två kadetter som auskulterade för säkerhetsuppgifter vid skjutningar. Som en del av Finlands och Sveriges bilaterala samarbete inom armén deltog en avdelning från det svenska Artilleriregementet, A9 som bestod av 45 soldater.

Arméns verkansövning utvecklade de högre förbandens och stridsavdelningens eldanvändning samt samarbetet mellan vapenslagen inom ett stort område. Övningen bestod av stridsavdelnings- och systemövningsskeden, där man i synnerhet koncentrerar sig på fältartilleriets och arméns skjutningar, planering av eldanvändningen samt ledning. Under övningen utförs dessutom forskning samt artillerifältprov som ansluter sig till arméns verksamhet. Nylands brigads Granatkastarkompani deltog i övningen under alla tio dagarna. Kärnan

i avdelningen utgjordes av två eldplutoner, av vilka den ena bestod av en truppproducerad krigstida avdelning och den andra av elever från eldställningslinjen vid Underofficersskolan. Vid sidan av de behövliga underhålls-, transport- och medicinalvårdsgrupperna deltog även två avdelta eldledningsgrupper från Underofficersskolan samt en maskingrupp från Pionjärkompaniet. Som huvudutbildare för övningstruppen fungerade vice enhetschefen för Granatkastarkompaniet, löjtnant Joakim Borgar.

Till att börja med måste man genast konstatera att övningen är krävande för både personalen och utrustningen. Järnvägstransport, långa förflyttningar från en eldställning till en annan, stenig terräng

med bergig grund och djup tjäle samt omväxlande skurar av snöfall och snöblandat regn, som är typiska för början av vintern, utgjorde verkliga utmaningar för truppen. Men med handen på hjärtat kan man säga att truppen klarade sig utmärkt och slutförde alla sina uppgifter, i synnerhet genom sin goda anda och arbetsmoral. Den hårda, krävande, men sakliga utbildningen har under höstens lopp sammansvetsat truppen. Därtill måste man konstatera att erfarenhet ger styrka. En lämplig blandning utbildarpersonal ur det äldre gardet i kombination med den yngre generationens insatser gör det omöjliga möjligt; löjtnant Kaj *Kaitsu* Ranta på transportsidan, premiärlöjtnant Jarno *Ylli* Ylitalo inom underhållet, kaptendlöjtnant Marko *Mardu* Nieminen inom spanings- och

Laddning av en tung kastare
Foto: Gardesjägare Toivonen

förberedelseavdelningen och premiärlöjtnant Linus *Kuikka* Qvarnström som ansvarade det allmänna underhållet gav truppens huvudutbildare, löjtnant Joakim Borgar det stöd som behövs under övningen samt utgjorde ett utmärkt exempel för yngre.

I slutet av MVH-16 ordnades en mätning av utbildningsnivån, men resultatet av den blev inte klart innan denna tidning gick i tryck. Om man jämför de resultat som denna trupp uppnått i skjutningarna under hösten med de granatkastarkompanier från Nylands brigad (!) som vunnit mätningen i Lappland de senaste två åren, kan man säga att resultaten är på samma nivå och till en del till och med bättre. Mättnoggrannhet, ställningsköra, mållokalisering, eldöppning och eldförflyttning till ett nytt mål är faktorer där denna trupp under hösten har klarat sig till och med bättre än

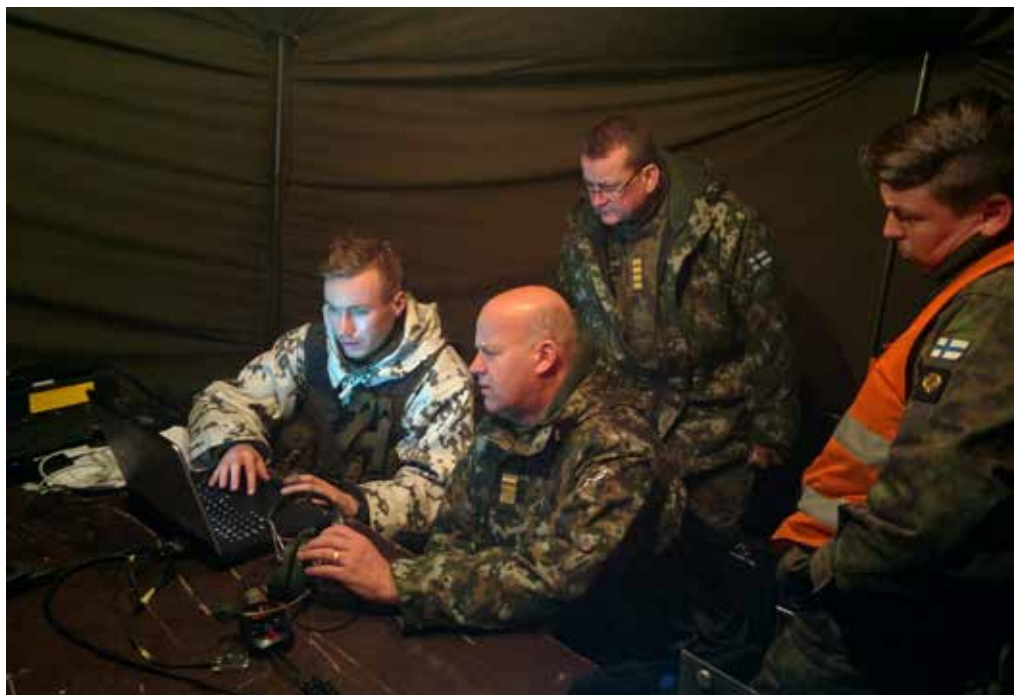
under tidigare år, d.v.s. utbildningen har utvecklats kontinuerligt och i samarbete med övriga truppförband (Markstridsskolan, Kustbrigaden, Gardesjägerregementet etc.) Samarbetet tog sig nu konkret uttryck i en förödande noggrannhet på fjällen i Rovajärvi.

Betydelsen av arméns verkansövning som helhet är känd och erkänd även inom marinen. Brigadkommendören granskade övningen, liksom kommendören för marinen, och båda var synnerligen nöjda med vad de såg. Som helhet sett kan man konstatera att MVH-16 är en mycket viktig övning för marinen, Nylands brigad och i synnerhet för EKEKUSTB:s Granatkastarkompani med tanke på samarbetsförmågan, utvecklingen av kunnandet och mätningen

av utbildningsnivån. Vi måste veta på vilken nivå vi rör oss och med vem, och det lyckas endast genom att man samarbetar och i ännu mera krävande förhållanden än tidigare och som en del av det förnyade stridssättet inom armén. Det är av helt avgörande betydelse att vi genom Kustjägarkompaniet även i fortsättningen kan anmäla "Foxtrot ampumaval-mis" i etern (signalnätet) till högre ledningsstafflar, d.v.s. staben för stridsavdelningen.

Tuomo Mero
Kommendör
Ekenäs kustbataljon

Kommendörerna på kommandoplatsen.
Foto: Kommendör Tuomo Mero

Länsi-16

Den regionala stridsövningen Länsi16 28.11–2.12.2016, som arrangerades på axeln Helsingfors – Lojo - Lappvik var en av många övningar i raden av samövningar mellan de olika truppförbanden och vapenslagen under året. För beväringarnas del betydde det även en sista kraftansträngning inför hemförlovningen och därmed även granskning av truppernas förmåga.

I stridsövningen deltog trupper från Nylands brigad, Gardesjägarregementet, Pansarbrigaden, Björneborgs brigad och Karelska brigaden. Den totala styrkan uppgick till ca 3 600 personer. Från Nylands brigad deltog kustjägarenheter, stabs- och signalenheter, samt pionjär- och underhållsenheter, vilka tillsammans med Gardesjägarregementets underofficersskola bildade den s.k. Gula stridsavdelningen på ca 600 soldater.

Under övningen övades nya samarbetsformer, testades grupp- och plutonchefernas ledarskapsförmåga. Det var fråga om att anpassa sig till verksamhet som snabbinsatsstyrkor med fokus på eld och rörelse. Det var synnerligen utmanande då väderleken inte visade sig från sin bästa sida. Det är alltid utmanande att röra sig i mörker, men i kombination med situationer som ständigt förändras, stora och snabba truppförflyttningar, kort vila och hårda ansträngningar, är även skaderiskerna alltid stora. Därför gör säkerhetskraven övningen mycket utmanande även för utbildarna och övningsledningen, som hela tiden måste vara på hjälpänn och ständigt alerta. Den personliga säkerheten står alltid i främsta rummet, det är trots allt fråga om övningsverksamhet.

Som alltid tidigare innebar övningen, trots att den var

krävande, att truppernas samhörighet förstärktes och att ledarskapet hos beväringarnas förmännen blev vassare. Övningen syntes och hördes rätt väl, framförallt på vägarna 25 och 51, när över 400 fordon, varav ca 30 var pansarfordon, rörde sig under övningens gång. I övningen deltog även drygt 15 båtar.

Övningen var avslutningen på en lång serie stridsövningar under året som under våren innehöll en lång rad av stora internationella och nationella övningar. Sommarens Kaako16 och Baltops16 och nu bland annat METU16, MEPU16, MVH16 och denna Länsi16, har tagit på krafterna och för många är den vila som julhelgerna ger verkligen efterlängtd och välförtjänt.

Thorbjörn Sirén

År 1968 övade man en situation där fienden gjort ett överraskningsanfall. Målet var att skapa en avskräckningseffekt med hjälp av både pansarvagnar och stridsflygplan.
Foto: Försvarsmakten

Kustjägare under kalla kriget

Kustjägarna del av heta planer under kalla kriget

I Finland har partigångarverksamheten och metoderna inom partigångarkrigföring länge varit en del av krigskonsten. I den finländska folkromantiken kommer partigångarkrigföringen till uttryck i många historier och inom litteraturen. Som ett uttryck för ny och modern nationell krigskonst kan partigångarverksamheten på goda grunder sägas ha förekommit i krigsaktioner åtminstone under 1808–1809 års krig, frihetskriget 1918 och i vinter- och fortsättningskriget 1939–1944. Alla uppräknade krig har dock det gemensamt att partigångarverksamheten inte var särskilt vanligt förekommande eller

planmässig. Kriget visade vid sidan av andra erfarenheter på ett behov av soldater som var specialiserade på skärgårds- och kustförhållanden.

Efter kriget hamnade Finland i en svår ställning. Demobiliseringen av den krigstida fältarmén och övervakningskommissionen, som de allierade tillsatte i Finland, försvårade genom sin verksamhet avsevärt utvecklingen av försvaret.

Partigångarkrigföring i skärgården undersöks

Idén med partigångarverksamhet i skärgården var inte på något sätt ny, eftersom fördröjning och partigångarverksamhet i skärgården hade

ingått i till exempel Kustjägarbataljonens utbildningsteman redan i mitten av 1960-talet. År 1962 definierade kommandören för Kustjägarbataljonen, överste Toivo Knuuttila kustjägarnas uppgifter på följande sätt: intagning av öar, ett självständigt utfört landstigningsanfall, ett landstigningsanfall som en första staffel i en större trupp i syfte att inta ett brohuvud, tillfälligt försvar i överraskande situationer, fördröjning och partigångarverksamhet i skärgården samt sedvanliga uppgifter som jägartrupp på markfronten (fri översättning).

Övergången till det territoriella försvarssystemet syntes i Kustjägarbataljonen som en

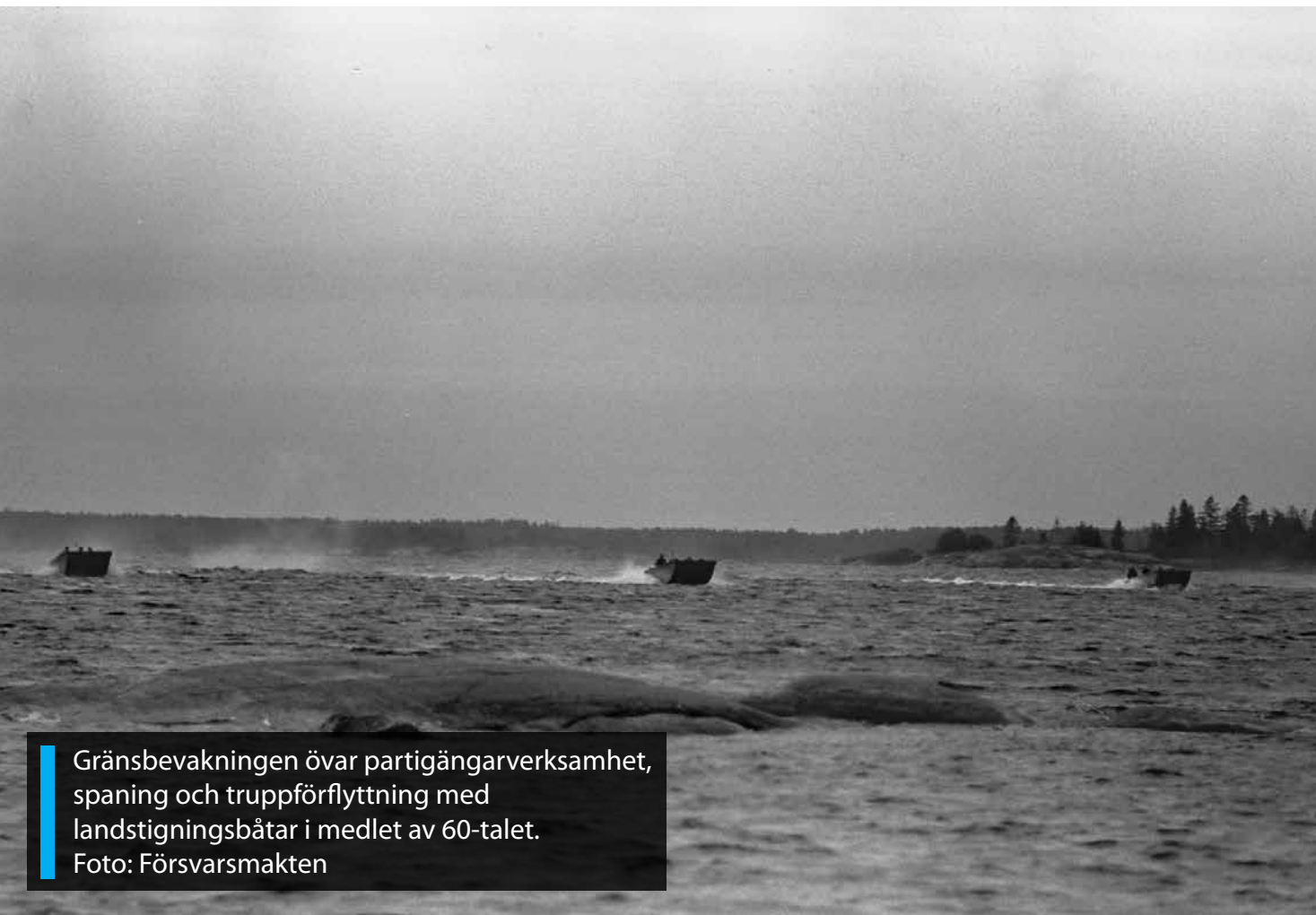
klart ökad partigångarutbildning. Även inom gränsbevakningsväsendet hade man testat och forskat i partigångarverksamhet i skärgården. Särskilt viktigt var det att gränsbevakningsväsendet deltog i utvecklingen av partigångartaktiken, eftersom man också där såg sjöbevakningsverksamhetens möjligheter att utgöra en del av partigångarverksamheten. Gränsbevakningsväsendet gav de facto år 1965 en bestående föreskrift om partigångarverksamheten i skärgården och utbildning av skärgårdspartigångare och dess syfte var att introducera personalen vid sjöbevakningssektionerna i partigångar-, spanings- och övervakningsuppgifter på sådana

områden i skärgården och på kusten som fienden intagit. De goda erfarenheter som partigångarkommittén, som var verksam under åren 1961–1963, gjort och behovet av att närmare utreda partigångarverksamheten i skärgården och på kustområdena ledde till att en särskild kommitté som hette "Saaristosissitoimintaa tutkiva työryhmä" tillsattes på order av chefen för Huvudstaben sommaren 1968. Partigångarbataljonerna, som utbildades för den högsta ledningens behov, var inte avsedda som lokaltrupper eller för partigångarverksamhet i skärgården och på kusterna, utan de var tänkta att vara de trupper som uppställs näst

snabbast vid mobilisering.

Det galna året i Europa påskyndade forskningen kring partigångarverksamheten

Det starka behovet av att utveckla lokalförsvaret åren 1967 och 1968 var i hög grad förknippat med det allt spändare säkerhetspolitiska läget i Europa och den aktuella militära hotbilden. Som den mest sannolika och dominerande hotbilden i synnerhet bland militärer betraktades ett snabbt och överraskande anfall, d.v.s. ett begränsat, strategiskt kupp-anfall, i vilket de krafter som hotar självständigheten skulle förenas i revolutionära krigsmetoder.

Gränsbevakningen övar partigångarverksamhet, spaning och truppförflyttning med landstigningsbåtar i medlet av 60-talet.
Foto: Försvarsmakten

Ett överraskande anfall på bred front betraktades förutom terroranfall som ett andra, dock mindre sannolikt alternativ. Först det allt spändare läget i Tjeckoslovakien på våren och den egentliga ockupationen i augusti 1968 utgjorde tillräckliga grunder att vidta åtgärder i Finland i enlighet med hotbilderna åren 1968–1969.

Enligt den lägesbedömning som gjordes av Huvudstaben var det endast Sovjetunionen och dess allierade som kunde klara av en överraskande operation eller ett kuppförsök som det i Tjeckoslovakien. Enligt Huvudstaben skulle den första betydande åtgärden när det gällde att avvärja ett kuppanfall vara ett snabbt utvecklande av den militära beredskapen. Som lösning såg man kaderbaserade stamtrupper som snabbt var tillgängliga för de första operativa uppgifterna. Sådana uppgifter var skyddandet av nationellt viktiga objekt - alltså de mest centrala målen för ett kuppanfall. Stamtrupperna skulle vara stridsberedda i grundläggande sammansättning inom sex timmar från order, och kompletterade med reservister i fullständig krigstida sammansättning inom 36 timmar från order. Därtill skulle utvecklingen av ett lokalförsvars-system som skulle klara av spridd strid och partigångarverksamhet och som inte skulle kunna lamslås av ett kuppanfall genast inledas. Lösningen var

enligt finländsk krigskonst en fattig mans försök att avskräcka eller åtminstone en fördröjande faktor, mot vilken en eventuell angripare skulle vara tvungen att binda avsevärda resurser i en långvarig strid i syfte att utöva påtryckning mot landet.

Betänkandet blir klart

Den arbetsgrupp som tillsatts att undersöka partigångarverksamhet i skärgården fick sitt arbete klart i maj 1969 och motiverade möjligheterna att använda partigångarverksamheten i sin slutrapport ur den finländska krigskonstens och den rådande krigsbildens synvinklar. Som det viktigaste målet för partigångarverksamheten sågs anskaffningen av information om fienden, d.v.s. spaning samt "väckande av partigångarskräck och störande av allt slags fiendeverksamhet", bindande av de fientliga krafterna och åsamkande av förluster. Målsättningarna för partigångarverksamheten uppfylldes bäst genom spanings-, störnings- och förintelseuppgifter. Man föreslog att även de attackdykare som marinen specialutbildat skulle användas för dessa syften.

Kustområdena föreslogs bli utsedda till partigångarverksamhetsområden medan den primära utförande organisationen skulle vara sjöövervakningskompanier, förstärkta med partigångarplutoner och

behövligt material. Försvarsmaktens militärlän och de sjöbevakningssektioner som var underställda gränsbevakningsväsendet förutsattes bedriva ett allt fastare samarbete. Avsikten var att höja beredskapen att inleda partigångarverksamhet och strid med de sjöövervakningskompanier som var i fredstida sammansättning. Huvudansvaret för partigångarutbildningen föreslogs bli överförd på gränsbevakningsväsendet.

En mycket intressant detalj i fråga om partigångarverksamheten i skärgården är att man i offentligheten ännu under slutet av 1971 berättade att kustjägarbataljonerna skulle bilda stommen inom de krigstida tyngdpunktsområdena i skärgården och på kusten även om kustjägarbataljonen som grupp redan hade avlägsnats från förteckningen över de krigstida trupper som inrättas. Överstelöjtnant Niilo Lappalainen skrev i oktober 1971 en artikel i Rannikon Puolustaja om samarbetet mellan kustjägarbataljonen och kustartilleriet. Enligt Lappalainen är kustjägarbataljonerna under krigstid avsedda att i första hand användas i strid i skärgården och på kusten och där med säkerhet på försvarets tyngdpunktsområden. Utbildningskraven förutsätter att kustjägarbataljonen då den verkar på kusten med framgång klarar av att delta i försvarsstrider på kusten

och partigångarverksamhet i skärgården (fritt översatt). Att felaktig information medvetet givits offentlighet kunde ha att göra med den försvarspolitiska retoriken under denna tidsperiod, enligt vilken man ville ge en eventuell angripare en bild av styrkan och trovärdigheten hos Finlands försvarsförmåga bland annat genom att betona partigångarverksamhetens och partigångarkrigföringens roll

inom alla områden. Forskningen kring partigångarverksamheten i skärgården gick inte till spillo, eftersom man fick mycket tilläggsinformation samt synpunkter med tanke på utvecklingen av lokalförsvarsanordningarna och territoriell strid. Målsättningen var att så snabbt som möjligt ta i bruk ett territoriellt försvarssystem som präglades av mångsidighet och att försätta det i trovärdigt skick.

Försvarsmaktens utbildningssystem i mitten av 1970-talet gjorde det i praktiken möjligt att utbilda så gott som alla partigångartrupper. Det antal som utbildades årligen var i praktiken tillräckligt, eftersom den omfattade även huvuddelen av den partigångarutbildade reserv som behövdes för de lokala trupperna.

Artikeln bygger på **Marko Palokangas** forskning för doktorexamen i militärvetenskaper och hans doktorsavhandling "Räjähtävää tyhjyyttä – sissitoiminta suomalaisessa sotataidossa",

Kustannusosakeyhtiö Suomen Mies, Vaasa 2014 (ISBN 978-952-9872-63-3).

Artikeln är kraftigt förkortad, en oförkortad version av artikeln kan läsas via

Fanbärarens eVersion,
www.nylandsbrigadsgille.fi/fanbararen416

Marko Palokangas
Thorbjörn Sirén (red.)

En krigsövning 1968 där man övar partigångarverksamhet enligt ett scenario där fienden gjort ett överraskningsanfall.
Foto: Försvarsmakten

Infanteriledningens rådplägningsdagar

Ni kan sova lugnt, vi har läget under kontroll

Det gavs lugnande besked av försvarsmaktens infanteriinspektör när han i samband med infanteriledningens rådplägningsdagar presenterade nuläget och framtidsplanerna. Att kunna samla alla truppförbands ledningsstafflar till gemensamma överläggningar är viktigt och stärker alla parter. En ständig dialog är ytterst viktig för att hållas med i utvecklingen. Infanteriinspektören poängterade att hans roll i detta hänseende är viktig och central, eftersom hans uppdrag är truppförbandsöverskrifande.

Samövningar är dagens melodi

När det gäller verksamheten och militärövningarna överlag är det idag i stor utsträckning fråga om samövningar mellan truppförbanden och övriga samhällsliga funktioner. Man använder sig av de olika utbildningsgrenarnas specialkunskande och samlar det i gemensamma övningar och man delar med sig av sina erfarenheter, vilket är oerhört viktigt för att kunna utvecklas, konstaterade överste Taavitsainen. Han är mycket nöjd med resultatet av rådplägningsdagarna. De visar att samarbetet mellan infanteritruppförbanden och marinen är gott, och att man

Infanteriinspektör,
överste Heikki Taavitsainen
Text: Thorbjörn Sirén
Foto: Christian Pirskanen / Ruotuväki

har mycket stor nytta av samarbetet som även det utvecklas hela tiden.

Vad kan då Nylands brigad och marinen ge infanteriet i stort?

Det internationella samarbetet som Nylands brigad har med Sverige och även med andra länder via sin ATU-enhet ger erfarenheter och kunnskap som kan användas inom infanteriet. Förändringen i säkerhetssläget har förändrat försvarsmaktens strategier, vilket även syns på truppförbandsnivå. Truppförbanden har länge setts som utbildningsorganisationer med uppgift att utbilda fungerande truppenheter medan de nu i den nya strategin, ska vara beredskapsenheter med snabbinsatsförmåga och samtidigt ha en utbildningsfunktion. Det här ställer krav på ledningsstrukturerna, på metoderna och Nylands brigads erfarenheter, framförallt de erfarenheter man har av utnyttjandet av ATU-enheterna, är här mycket värdefulla.

Hur ser då framtiden ut när alla vapenslag har stora behov av ny utrustning, nya fordon, flygplan och farkoster? Finns det en risk att någon blir lidande då vi idag lever i knapphetens tidevarv?

Vi strävar till en jämlik behandling och en jämlik prioritering. Det är klart att de operativa uppgifterna och ansvaret som alla har, syns i förverkligandet. Men den materiel som finns ska kunna användas inom alla vapenslag, utan gränser. Det försöker vi hålla fast vid.

Vad nytt vad gäller samarbete har vi på kommande?

Nya samarbetsformer kommer säkerligen att synas främst i övningsverksamheten, t.ex. nästa år i den kommande Uusimaa-övningen, som sker i november på land, till havs och i luften i Nyland. Då kommer man igen att

öva ledningssystemen där man har ett aktivt utbyte av lägesbilder, vilket även kommer att synas ända ner på truppförbandsnivå.

Vad inom marinen och här i Nylands brigad är sådant som kunde vara till särskilt stor nytta inom infanteriet?

Finland är fullt av sjöar och vattendrag och när det gäller vår förmåga att försvara hela landet, bör vi även kunna förflytta trupper och materiel samt strida på alla områden. Där har brigaden ett specialkunnande och utrustning för vattenöverskridning och landstigning, som skulle vara väldigt värdefullt för alla delar av infanteriet. Det kunnandet bör vi kunna sprida internt.

Infanteriinspektör Taavitsainen ser väldigt bekymrad på hur det rådande ekonomiska läget påverkar utbildningen inom reserven, i och med att man på politisk nivå nu är tvungen att göra nedskärningar som konkret drabbar t.ex. Försvarsutbildningsföreningen MPK, vars årliga statsbidrag för åren 2017–2021 skärs ned med 20 %.

I min tidigare roll som biträdande kommendör vid Kajanalands brigad, var jag mycket involverad i samarbetet med MPK och i det utbildningsarbete som MPK svarar för. Det är oroväckande att i tider som dessa, då även MPK skulle behöva utökade resurser för att kunna möta de nya utmaningar vi nu har, så måste MPK nu i stället göra omstruktureringar för att organisationen skall kunna fungera med en nedskuren budget. Det påverkar inte bara utbildningen utan även försvarsviljan på lång sikt och kräver ännu mer av de frivilliga, som nu med själ och hjärta engagerat sig inom det frivilliga försvarsarbetet. Det är olyckligt, men i dessa knappa tider måste alla dra sitt strå till stacken.

Om ni skulle vara Försvarsmaktens kommendör med obegränsade resurser och oinskränkt makt, vad skulle ni då göra?

Jag skulle nog försöka se till att alla försvarsgrenar utvecklas och resurseras på lika grunder och jämlikt. Jag förstår att man vissa år måste göra specialsatsningar och större anskaffningar, men även armén som den största försvarsgrenen fordrar stora satsningar. Sedan borde vi fortast möjligt åstadkomma kompatibla ledningssystem inom alla försvarsgrenar.

Har ni en hälsning till vår läsarkrets där de flesta har erfarenhet från andra tider, somliga ända från krigstiderna?

Försvarsmakten befinner sig i dag i ett helt annorlunda läge. Vi högaktar våra traditioner och vi bör känna till vår historia för att kunna ta till oss framtidens utmaningar. I egenskap av Infanteriinspektör högaktar jag den högklassiga infanteriutbildning och materialanvändning som vi ser idag här vid Nylands brigad. Här görs ett oerhört fint arbete, och jag ser det som viktigt att även här finns tillräckliga resurser för att kunna utföra de uppgifter som brigaden har.

Infanteriledningens årliga rådgivningsdagar arrangerades detta år i Dragsvik 16-17 november, nu för andra gången som en kombination av arbetsmöte, Infanteristiftelsemöte och som avslutning firades Infanterikväll. Infanteriinspektören, överste Heikki Taavitsainen ledde rådgivningsdagarna. Han tillträdde sin post den 1 augusti 2016, efter att han varit biträdande kommendör för Kajanalands brigad.

Kaptensbostället – en räddad pärla

Salen, Kaptensboställets största rum presenterar boställets historia och 1808-1809 års krig. Rummet lämpar sig väl för möten och sammankomster.
Foton: Didrik Lundstén

Traditionskullen i Dragsvik omfattar både det forna Kaptensbostället som omgärdas av det gamla loftet, en korsukopia, en jordkällare som fungerat som bombskydd, en bod, ett lusthus och traditionstorpet samt en pjäspark. Det är en enastående helhet, där alla delar har sin egen historia.

Kaptensboställets historia som militieboställe har sin början på 1700-talet. Det hörde då till Karis socken, och själva namnet Dragsvik har funnits åtminstone redan år 1540. Redan år 1696 blev Dragsvik blev säte för kaptenen för Caris Compagnie

år 1696 och år 1732 och bygget av karaktärsbyggnaden inleddes år 1736, efter att både synerätten, Hans Kungliga Majestät samt Krigskollegiet både godkänt och anslagit medel för ändamålet. Han lät bygga både ett lite större hus och en aning högre upp på kullen än vad det i det ytterst stränga reglementen avsetts. Under Hattarnas krig, eller den s.k. lilla ofreden, inkvarterades ryska trupper på bostället och byggarbetet stod still. Det fortsatte år 1751, och år 1757 då man förrättade syn konstaterade man att huset inte var färdigt och att det skulle bli

större än vad som avsetts. Därför såldes det på auktion år 1740 och köptes av Carl Hultman, som flyttade det till Ekenäs där det står alltjämt.

I och med att Finland år 1809 blev en del av det Ryska Storfurstendömet, försvann även kopplingen till den Svenska Kronan, men den sista innehavare överstelöjtnant Elias Furuhjelm bodde i huset till sin död år 1839, varefter Kaptensboställets historia som militieboställe upphörde.

Planerna på det nya bostället tog fart 1795 och under åren

och brigadens stabschef, överstelöjtnant Helge Wigren var i praktiken de som drog igång projektet med renoveringen som godkändes av Försvarsministeriet den sista juli 1979. Renoveringen finansierades av ett stort antal sponsorer, vilka idag nämns på Kaptensboställets donationssköldar, och huset samt den omgivande parken invigdes den 16 april 1982.

En ytterligare renovering som finansierades av Gillet gjordes år 2013–2014, då yttertaket och konstruktionerna renoverades.

Själva huvudbyggnaden omfattar fem rum och kök, och varje rum har inretts för att åskådliggöra var sin tidsålder. Det stora samlingsrummet eller salen med barockmöblemang presenterar själva boställets

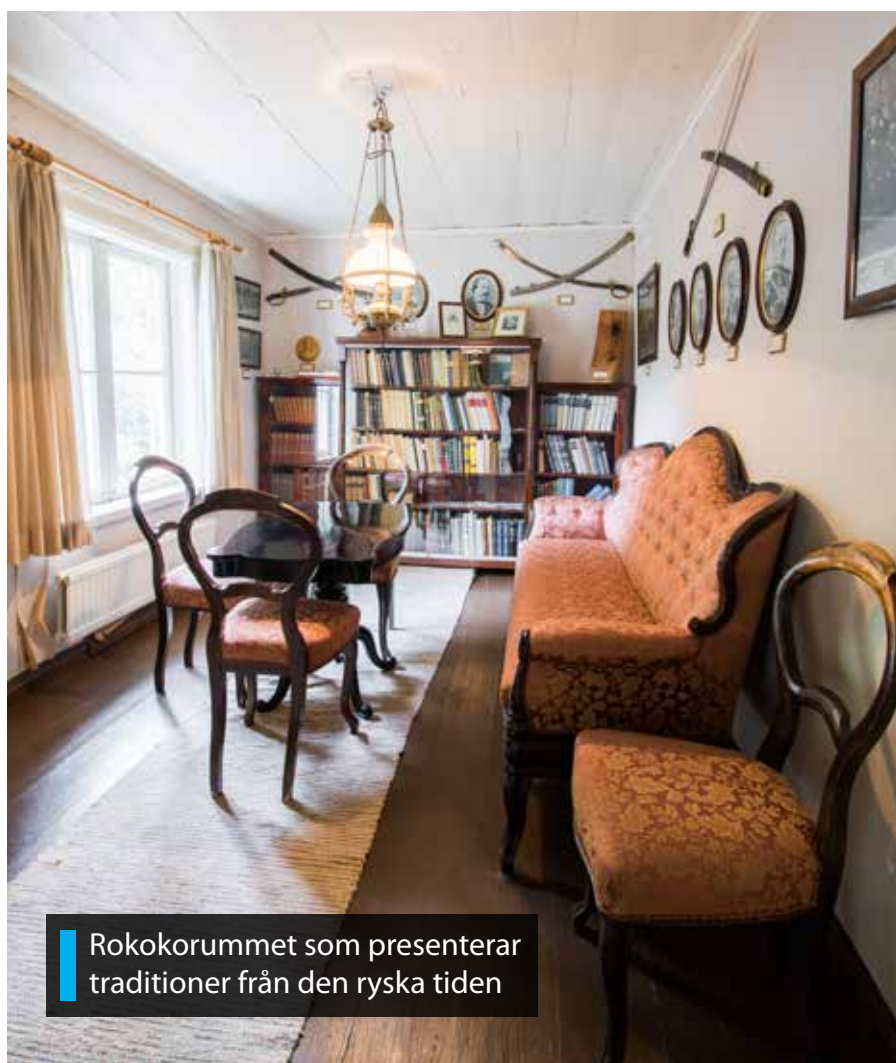
historia och traditioner från boställets historia och traditioner från 1808-1809 års krig. Från salen kommer man till vänster in till Rokokorummet, som presenterar traditioner från den ryska tiden och till höger till det Gustavianska rummet, som presenterar traditioner från den svenska tiden.

Från salen kommer man även in till jägarrummet som möblerats med Billnäs möblemang av ek. Där presenteras traditionerna från självständighetstidens början till vinterkrigets utbrott. Från jägarrummet kommer man sedan vidare till det s.k. lilla rummet, som presenterar vinterkriget, mellanfreden och striderna vid Hangöfronten.

Thorbjörn Sirén

1802–1803 uppfördes det nuvarande karaktärshuset, som efter det genomgått många förändringar.

I slutet av 1970-talet väcktes tanken på att restaurera karaktärshuset som redan var svårt nedgången, skadat av väder och vind och av soldater som övat krigföring i huset. Det var samtidigt starten på en förändring av Gillet, som då var en i Helsingfors registrerad tvåspråkig förening och som år 1979 hade 183 medlemmar. Beslutet att restaurera huset födde samtidigt det Gille vi ser idag. Birger Hornborg från Gillet

Rokokorummet som presenterar traditioner från den ryska tiden

Besök av general Kostarakos

General Kostarakos följde intresserat med landstigningen tillsammans med brigadens ledning, från akterdäcket på en JEHU
Foto: Edvin Pohto

Nylands brigad hade 30.9.2016 äran att ta emot ordföranden för Europeiska unionens militära kommitté, general Mikhail Kostarakos. Han välkomnades av brigadkommendör Kjell Törner samt bataljonskommendörerna Johan Tillander, kommendör för Vasa kustjägarbataljon, och Tuomo Mero, kommendör för Ekenäs kustbataljon samt stabschefen, kommendör Jörgen Engroos.

General Kostarakos, som förut tjänstgjort som general i den grekiska armén, har innehaft sin

nuvarande post sedan år 2015. Besöket inleddes i Syndalen, dit gästerna anlände med helikopter från Helsingfors. Med på besöket var även kommendören för marinen, konteramiral Veijo Taipalus samt Finlands militära representant i EU och NATO, konteramiral Juha Vauhkonen.

Gästerna inledde sitt besök med att se på en uppvisning av Granatkastarkompaniet. Gruppen bestod av fyra tunga granatkastare och en eldledare. General Kostarakos verkade intresserad och ställde aktivt

frågor till beväringarna som tillhörde gruppen. Efter GrKK:s uppvisning fick gästerna se 1. Kustjägarbataljonens landstigningsövning, varefter de förflyttade sig till robotbåten Hamina. Under båda uppvisningarna presenterade bataljonskommendörerna sina bataljoners verksamhet.

General Kostarakos besökte Finland 28–30.9.2016.

Axel Snellman
Redaktör

Kyrksläotts veteraners månadsmöte

Den 11 oktober 2016 besökte beväringar samt Nylands brigads informatör Leo Puhakka Kyrksläotts veteraners månadsmöte. Veteranerna, stödpersoner samt änkor till veteraner organiserar ett möte varje månad för att umgås och diskutera viktiga saker i veteranernas liv. Det finns ännu aktiva krigsveteraner som brukar delta, men tyvärr minskar antalet årligen. På plats var cirka 40 personer, av vilka fem var veteraner. Alla närvarande verkade ivriga över att få höra om vad beväringarna hade att berätta.

Mötet började med dragspelsmusik samt välkomstord av ordförande Henrik Nordell, efter vilket brigaden fick presentera sig. Leo Puhakka skötte presentationen varefter beväringarna visade upp sin utrustning. På plats fanns två beväringar från Pionjärkompaniet, aspirant Lehtinen samt undersergeant Virtanen. Beväringarna berättade om stridsutrustningens olika funktioner och om dess innehåll. Det var inte bara utrustningen som behandlades, utan även barettmarschen och den gröna baretten kom på tal.

Efter presentation var det dags för kaffe och tårta. Beväringarna väckte stort intresse även efter presentationen, och lokala medier var på plats för att intervjua beväringarna och för att skriva om mötet.

Alla deltagare verkade mycket tacksamma över att representera för Nylands brigad kunde komma på plats.

Axel Snellman
Redaktör

Under tävlingen samarbetade lagen även med varandra. På bilden hjälper två lag varandra att komma upp för en vägg. Foton: Edvin Pohto

Tough Viking

Brigadens tuffa vikingar

Nylands brigad organiserar och deltar ofta i försvarsmaktens tävlingar runtom i Finland. Allt från sjöräddning och hinderbanor till försvarsmaktens fotbollsturneringar. Tidigare i höstas fick Nylands brigad chansen att ställa upp i en tävling som brigaden inte deltagit i tidigare.

Den 10 september 2016 stod två lag från Nylands Brigad på startlinjen i tävlingen Tough Viking. Lagen bestod av fyra personer per lag. I det ena laget tävlade beväringar och i det andra brigadens personal.

Though Viking är ett hinder-

banelopp på 10 km. Evenemanget har vuxit på bara några år och ordnas i Norden, Frankrike och Ryssland. Tävlingen passar särskilt för militärer, eftersom banan påminner om en traditionell hinderbana, som är en vanlig syn på Finlands alla brigader.

En del av banan kallas "military" för att den utnyttjar hinder som är planerade av Svenska kustjägare och som liknar de som soldaterna använder i sina övningar. Tävlingen är inte bara ett bra träningspass utan är också bra för beväringar som i praktiken får öva det som de

lärt sig i det militära.

Antalet hinder var cirka 30 och väldigt varierande.

Jägare Kinnunen som var en av deltagarna anser att tävlingen var givande.

- Jag är tacksam över möjligheten att få delta och hoppas på att brigaden även i fortsättningen får delta i tävlingen, säger han.

Beväringarnas lag klarade sig bra och placerade sig på sjätte plats av 200 lag som deltog i lagtävlingen. Segern i tävlingen gick till Försvarshögskolans lag.

Axel Snellman
Redaktör

Brigadkommendören granskar trupperna.
Foto: Edvin Pohto

Svenska Dagen

Den 4 november firade Nylands brigad svenska dagen. Nylands brigad har långa traditioner i firandet av svenska dagen. Dock var detta ett speciellt år, eftersom brigadens traditioner fyllde 390 år. På plats var flera före detta brigadkommendörer samt annan pensionerad personal och inbjudna gäster.

Efter att trupperna ställt upp vid flaggplanen och tagit emot brigadens fana, granskades trupperna av brigadkommendören, kommodor Kjell Törner. Efter det höll han ett tal, där han tog upp det säkerhetspolitiska läget samt Nylands brigads traditioner och roll inom det finska försvaret. På programmet stod även en fältandakt, som hölls av militärpastor Markus Weckström.

Under tillställningen befordrades flera beväringar till sergeanter och korpraler. Åtta aspiranter belönades med stipendier för berömliga vitsord i reservofficersskolan. Efter paraden ordnades förbimarsch, som togs emot av kommodoren samt före detta brigadkommendörer. Därefter fortsatte festligheterna i matsalen med bland annat premieringar av personal.

Till årets utbildare valdes löjtnant Valtteri Valjanen från Signal- och stabskompaniet som fick ett stipendium samt vandringspriset, maskinpistolen.

Maskinpistolen har donerats av Fiskars Oyj tillsammans med Nylands Brigads Gille rf.

Axel Snellman
Redaktör

Förbimarsch
Foto: Thorbjörn Sirén

Bevärings- BLOGG

Jag ryckte in i januari 2016, i kontingent 1/16. Det var snö överallt när vi gick i kö från Dragsvik tågstation till brigaden. Vägen var hal av is, ledaren talade svenska. Finlandssvenska. Skulle jag börja tala likadant? Hur skulle det bli att vara finskspråkig kvinna, minoritet i en minoritet, på den svenskspråkiga brigaden? Svårt att säga vad förväntade jag mig mest från tjänstgöringstiden. Framåt med öppet sinne bara.

På grundperioden blev jag placerad i Pionjärkompaniet med 9 andra kvinnor och 132 män. Under de första veckorna glittrade snöflingorna i luften när vi skakade i minus 27 graders köld. Vi lärde

oss hela tiden nya saker, så tiden gick snabbt, dagarna på utbildning och kvällarna på idrottshuset, på gym eller spelande. Det var inte så tungt som jag hade förväntat mig. Språket blev lättare småningom med hjälp av mina tjänstgöringskamrater.

Snart flyttade jag och andra eleverna till underofficersskolan. Snön smalt och dagarna blev längre och ljusare. Våren kom. Tiden i underofficersskolan var minst lika intressant som under G-perioden. Vi fick alla chefsutbildning samt utbildningar, var och en inom sitt eget vapenslag. För mig betydde det båtutbildning, med olika kurser och lektioner. Mycket nytt! Som bonus fick vi alla massor av nya kompisar.

Sedan kom sommaren och vi blev undersergeanter. Vi blivande båtförare flyttade till 2. Kustjägarkompaniet och snart ryckte den nya kontingenten in. Också vi fick våra egna underordnade och jag blev vice stugförman för 16 rekryter. Det var väldigt givande att få hjälpa dem att nå sina målsättningar, som de verkligen nådde. Samtidigt blev jag kvinnlig representant i beväringskommittén, som gav mig en chans att påverka kvinnornas saker på brigaden, vi fick bland annat egen bastutur.

Nu är kölden här igen och vi har cirka en månad kvar. Jag kan bara vara jättenöjd med allt det som har hänt under året, fastän det så klart inte alltid varit lätt. För mig har året varit fullt av överraskning-

ar. T.ex. för två år sedan var min bild av militären helt enkelt ett år i skogen, och jag tänkte att tjänstgöringen skulle ge ett litet annorlunda sätt att se naturen, men sedan då möjligheten att söka till båtförarlinjen öppnades och min tjänstgöringsmiljö plötsligt blev havet och skärgården istället för skogen. Ganska häftigt. Det har varit ett privilegium att få njuta av den vackra skärgården alla årstider, och det kommer jag faktiskt att sakna. Som så mycket annat också.

Jag rekommenderar svenskspråkig tjänstgöring till alla som vill utveckla sina språkkunskaper. Jag vill också uppmuntra alla kvinnor som undrar om de skulle passa in i militären, att det är bara att komma hit! Sist och slutligen går tjänsten jättesnabbt, vare sig det är ett år eller mindre. Alla perioder har sina nya utmaningar och fördelar. Det har varit intressant att få olika synvinklar på militären först som rekryt, sedan som elev och nu som beväringschef, eller båtförare.

Det viktigaste är ändå alltid den positiva attityden och gemenskapen. Fastän det känns tungt då och då, skall man inte glömma allt det häftiga som vi har omkring oss: naturen, människor, livet. Lycka till och njut av era dagar, de är ändå ganska få.

**Undersergeant
Aino Lukkaroinen**

Hejsan! Jag är aspirant Ebeling, en 20 år gammal finskspråkig helsingforsare från kontingent 1/16. Jag skulle vilja berätta om två saker som är viktiga för mig och hur jag har upplevt dem i militären.

Först och främst är jag schackspelare. För mig är schack ett trevligt sätt att utveckla mitt tänkande och tålamod och ett forum att möta olika men ändå rätt likasinnade människor. Min pappa lärde mig reglerna när jag var bara några år gammal och jag deltog i min första turnering år 2005. Under det senaste årtiondet har jag fått uppleva många glädjefyllda succéer, men också många stora besvikelser inom grenen. De bästa erfarenheterna har varit när jag har fått resa runt världen i olika mästerskapsturneringar – i Vietnam, Brasilien och på Färöarna bland annat.

Under min beväringstid har jag också fått göra en schackresa utomlands: till schack-OS i Azerbajdzjan. Jag fick ledigt från övrig tjänst och reste dit med landslaget under två veckor i början av september. Turneringen spelades lagvis och vi kom på 55:e plats av 170, vilket var ganska långt enligt förväntningarna. Det var fint att få vara en del av vårt 5-mannalandslag och tillbringa två veckor vid Kaspiska havet i mitten av beväringstjänsten. Att förena militärtjänstgöringen med min schackhobby har varit möjligt också på en mera allmän nivå, tack vare möjligheten att få tränings- och tävlingsrättigheter inom sin gren.

För det andra fungerar jag som beväringspastor här i militären. Redan under G-perioden kom det tydligt fram att jag är troende

när jag läste Bibeln i stugan på kvällsfritiden och vi hade diskussioner om tro med stugkamraterna. I RUK fungerade jag som den andliga avdelningens ordförande i elevkårsstyrelsen och fick säkert representera "den troende människan" i många ögon. Eftersom hela min identitet egentligen ligger i det att jag är kristen har det inte varit någonting särskilt utmanande med att öppet vara sig själv på det sättet heller.

Trons betydelse för mig är framför allt ett stort hopp om liv efter döden. Det är den enda grund som jag kan bygga mitt liv på och som håller på den yttersta tj-0-dagen när livet här på jorden tar slut. Också från trons synvinkel kan jag säga att militären på sätt och vis har varit uppfriskande i det att jag har fått möta väldigt olika människor från alla möjliga bakgrunder och diskutera tron med dem.

Man frågar mig ofta vad en beväringspastor gör. Uppgiften är väldigt omväxlande, men dit hör bland annat att hålla i trådarna för den kristliga beväringssgruppen (KBG), att hjälpa militärpastorn i fältandakter, att utbilda stupades vård till olika trupper och att vara närvarande och stöda andra beväringar i olika situationer. Som beväringspastoraspirant genomför jag också ett forskningsarbete som handlar om beväringarnas erfarenhet av etisk funktionsförmåga under militärtjänstgöringen. En beväringspastor kan vara jägare, undersergeant eller aspirant. För att bli beväringspastor krävs det att man har en studieplats i teologi och att man själv är frivillig. Själv har jag verkligen njutit av att vara beväringspastor och jag vet att jag kommer att ha nytta av erfarenheten både i det civila arbetslivet

och i mina teologistudier som börjar i januari 2017.

Som ett tips till blivande beväringar som har församlingsbakgrund eller annars är intresserade vill jag rekommendera Kristliga beväringssgruppen. Kom med och kolla någon tisdag- eller torsdagkväll. Det är bara att droppa in! Kontingenter kommer och kontingenter går, men KBG har funnits i redan 60 år.

**Aspirant
Daniel Ebeling**

Ekenäs kustbataljon på skjutläger

Ekenäs kustbataljon hade ett skjutläger 19.9–23.9. Fanbärarens redaktion var på plats och följde med Pionjärkompaniets försvarsövning 21.9.2016 i Syn-dalen.

Övningen genomfördes av 6-9 krigare åt gången, och som vapen användes stormgevär samt 66 KES 88. Utöver trupperna från Nylands brigad fanns svenska militärer samt journalister från tidningen Västra Nyland på plats. I övningen deltog 165-dagarsmanskabet från kontingent 2/16. Skjutningen simulerade en försvarssituation. Krigarna sköt på jantertavlor på cirka 100–200 meters avstånd. Två krigare per trupp sköt även med lätt pansarskott. C4 explosiv sprängdes cirka 100 meter från krigarna för att föreställa indirekt eld. Det var konstant ett snabbt tempo på och varje utförande tog bara cirka 10 minuter. Beväringarna och personalen var nöjda med övningen. Efter utförandena hörde man beväringarna diskutera att det var intressant att skjuta 66 KES 88.

Axel Snellman
Redaktör

Hänt i brigaden

Kamppailupäivät

Den 26.10 deltog en delegation av beväringar i den nationella tävlingen för kampsporter i Niinisalo. Us Lindblom vann silver i innerodd.

Hemförlovning

14.9 hemförlovades de som tjänstgjort i 255 dagar från kontingent 1/16.

16-18.11 arrangerades infanteriets rådplägningsdagar samt årsdagsfestligheter på Brigaden. 16.11 hölls rådplägningsdagarna och 17.11 stod Infanteristiftelsens förvaltningsrådsmöte på schemat.

17.11 firades även Infanterikväll på Officermässen. 18.11 kransnedläggning på Ekenäs nya begravningsplats. 18.11 firades även infanteriets årsdag med en dagsfest.

Arbetets Vänner Huvudföreningen r.f. grundad år 1891.

*Kulturföreningen, vars verksamhet i dag är inriktad på att bevara,
sprida och förkovra den Finlandssvenska kulturen.*

*Föreningens kretsar erbjuder sina medlemmar möjlighet till
meningsfull fritid på opolitisk grund.*

*Genom vår kulturfond stöder vi
Finlands svenska kultursträvanden.*

Föreningsgården: Annegatan 26, 00 100 Helsingfors

Verksamhetsledare: Niki Hamro, tfn 045 209 8424

E-postadress: info@arbetetsvanner.fi

Hemsida: www.arbetetsvanner.fi

I Gillet möts traditioner och framtid

Nylands Brigads Gillet rf är en förening, vars huvuduppgift är att stöda Nylands brigad, dess personal och beväringar samt bevara de finlandssvenska militära traditionerna och att stöda den frivilliga försvarsutbildningen. Det är krävande uppgifter som gillet går in för på allvar. Under de senaste åren har vi konkret uppfyllt vår uppgift på många sätt.

GilleGymmet

Gillet tog initiativ till, planerade, finansierade och förverkligade en toppmodern konditionssal i Dragsvik. Den överläts till brigaden den 18 april detta år och används dagligen av över 300 beväringar och av personalen.

Kaptensbostället

Gillet förvaltar och underhåller den museala helheten Kaptensbostället i Dragsvik, som omfattar både själva huvudbyggnaden och som på ett enastående sätt beskriver både brigadens 390 år långa militära traditioner men även har en autentisk kopia av IR34 kommandören Bertil Heinrichs kommandokorsu från Zubetsa i Aunus. Även IR61 och dess traditioner förvaltas idag av Gillet.

M/S Gyltö

Gillet har även en egen farkost, m/s Gyltö med hemmahamn i Åbo. Båten är en av marinens tidigare farkoster och används nu bland annat i den frivilliga

försvarsutbildningen och står till både gillemedlemmars och försvarsmaktens förfogande. Gillet är dessutom aktiv medlem i Försvarsutbildningsföreningen MPK, som koordinerar den finländska frivilliga försvarsutbildningen.

Gillet styrka är den stora medlemskåren, som är fördelad på lokalavdelningar i Finland och även i Sverige. Det är tack vare medlemmarna och våra över 200 aktiva sponsorer vi kan fullfölja våra uppgifter. Alla medlemsintäkter ges årligen till brigadens förfogande för att stöda beväringar och personal med stipendier och understöd.

Gillet är din länk till brigaden

Styrelsen 2016

Ordförande:

Bernt Ehrnrooth

050 587 9868

ordf@nylandsbrigadsgille.fi

Viceordförande:

Tom Asplund

0505535665

tom.asplund@kolumbus.fi

Sekreterare:

Thorbjörn Sirén

0400 614 887

sekr@nylandsbrigadsgille.fi

Medlemssekreterare

Agneta Rehnberg

040 824 3380

medlemssekr@nylandsbrigadsgille.fi

Skattmästare:

Karl-Johan Kähkönen

040 505 7000

ekonomi@nylandsbrigadsgille.fi

Ledamot:

Timo Oksanen

0299 331 000

timo.oksanen@mil.fi

Ledamot:

Kaj Pettersson

040 703 6464

persson@kolumbus.fi

Ledamot:

Rodney Strandvall

0400 367 862

rodney.strandvall@multi.fi

Ledamot:

Roger Wide

040 760 3500

roger.wide@wideskog.fi

Medlemskap & kontaktuppgifter

Vid frågor som gäller medlemskap och ändrade kontaktuppgifter, vänligen kontakta medlemssekreteraren:

medlemssekr@nylandsbrigadsgille.fi

facebook.com/nylbrgille
twitter.com/NylBrGille
www.nylle.fi

GilleResan 2017 – Teikari! 16–18.6.2017

Den Östnyländska avdelningens traditionella Karelenresa för Gillemedlemmar, går i år till Teikari. Resorna blir årligen fullbokade, så anmäl dig genast!

Resans program:

Fredag 16.6

Kl 07.00 Helsingfors, busshållplatsen vid Mannerheimstatyn

kl 07.50 Borgå, Fredsgatans turisthållplats

kl 08.20 Lovisa, busstationen

Kaffepaus på vägen

Gränsövergång vid Vaalimaa

lunch i Viborg, shopping och möjlighet att växla pengar

Blodbadet i Viborg 1918, Viborg 20.6.1944

Hotel Victoria, inkvartering och middag

Lördag 17.6

Frukost på hotellet, start kl 9.00

Viborg-Johannes-båttur till Teikari kl 10...14-Johannes-Somme-Porlampi (med IR24 över Viborgska viken och striderna i Mottiskogen)-Viborg, middag

Frivillig guidad rundvandring i gamla Viborg

Söndag 18.6

Frukost på hotellet

Med III/IR13 på Leitimonäset/Tali-Ihantala-Portinhoikka-Viborg, lunch i Runda Tornet- Tienhaara-gränsövergång vid Vaalimaa-Borgå-Helsingfors

Resans pris 480 €/person. I priset ingår buss, hotell i två personers rum, 2*frukost, 4 måltider, gruppvisum, gränzontillstånd, sjukvårdsförsäkring, båtresa och kaffe på sjön.

Tilläggsuppgifter:

+60,00 € för enkelrum

-75,00 €, om man har eget visum till Ryssland.

För svenska medborgare är priset 485 € inklusive engångsvisum. För det behövs 1 st passfoto, pass och intyg över reseförsäkring.

I april debiteras en bokningsavgift på

70,00 €/person (returneras inte)

13.4 Ansökan om tillstånd för gränzson; behövs kopia på passet

16.5 Slutbetalning

29.5 Ansökan om gruppvisum och engångsvisum

Militärguide: Majoren i.a. Caj Holmberg, Raseborg

Bindande anmälningar senast 15.3.2017 till Christer Sundman, christer.sundman@pp.inet.fi eller 0500 411 479. Meddela namn, adress, telefonnummer och e-postadress.

M/s Gyltö i Pargas skärgård med båtförarna, studeranden vid AboaMare Mathias Mattsson och Max Fredriksson vid rodet. Foto: Kaj Mattsson

Du med intresse för sjöfart och försvarsarbete!

Gilletts farkost m/s Gyltö har varit i aktivt bruk under de två år Gillet haft tillgång till den. Under seglationssäsongerna 2015 och 2016 har båten avverkats sammanlagt ca 1680 sjömil och ca 180 körtimmar. Nästa sommar har också du en möjlighet att få komma med och att öva dig att navigera och föra båten och/eller ansvara för tekniken. Passar utmärkt om du fått båtförarutbildning som beväring. Teknik, el och motor är synnerligen viktiga funktioner, varför du som har erfarenhet av båtmotorer är välkommen med.

Gillet ansvarar för det praktiska arbetet med båtens underhåll och dess utrustning. Sjöförsvarsdistriktet och Gillet delar sedan på kostnaderna enligt avtal och användning. Det är Gillet i Åboland som i

praktiken handhar bemanningen och den praktiska skötseln av underhållet. Vår- och höstunderhållet är ett krävande men också givande jobb, så du som vill syssla med det är också välkommen.

M/s Gyltö används främst i utbildningssyfte och deltar i MPK:s Sjöförsvarsdistrikts kurser som exempelvis däcksmannakurs. Avtal har gjorts med Sjöräddningscentralen om handräckning vid räddningsuppdrag då båten är ute till sjöss och Gillet kan även för sin egen verksamhet använda båten, i enlighet med användaravtalet. Båten bör alltid ha en befälhavare och däcksmann. Under ett veckoslut våren 2017 kommer det att i Åbo ordnas en kompletteringskurs för befälhavare.

M/s Gyltö är av L-klass, byggd i glasfiber 1991 av Finnspeed Boats Oy i Lovisa och marinen överlät båten till MPK i maj 2015. Dess längd är 13,1 m, bredd 4,2 m, djupgående 1,6/1,8 m och nettodräktigheten är 8 ton. Den har en Volvo TAMD 71 A motor med en effekt på 214 kW och dess toppfart är 14 knop, marschfarten 10–12 knop.

Båten är utrustad med gyro- och magnetkompass, radar/plotter, VHF och AIS.

M/s Gyltös hemmahamn är örlogshamnen i Pansio, Åbo.

Om du är intresserad av att komma med i m/s Gyltöteamet, kontakta då Kurt Stoor, tel. 0440 424916, aboland@nylandsbrigadsgille.fi eller kurt.stoor@icloud.com

Kurt Stoor

Lokalavdelningar

Västnyland

ordf. Gretel Ramsay
Gamla Baggbyvägen 64 B, 10640 Dragsvik
040 540 8994
vastnyland@nylandsbrigadsgille.fi

Helsingfors

ordf. Markus Liesalho
Fagerstensvägen 2 C 31, 00430 Helsingfors
0400 421002
helsingfors@nylandsbrigadsgille.fi

Åboland

ordf. Kurt Stoor
Dressinvägen 2 bst. 38, 20100 Åbo
0440 424 916
aboland@nylandsbrigadsgille.fi

Sverige

ordf. Björn Säfwenbergs
Fogdevägen 6, 131 50 Saltsjö-Duvnäs
+46 8 716 7885
sverige@nylandsbrigadsgille.fi

Norra och Södra Österbotten

kontaktperson Rodney Strandvall
Åkerbärsvägen 2, 68620 Jakobstad
0400 367 862
osterbotten@nylandsbrigadsgille.fi

Östra Nyland

ordf. Carl-Johan Numelin
Brasavägen 223, 06750 Tolkis
0400 489020
ostnyland@nylandsbrigadsgille.fi

Dragsvik Artilleristerna

ordf. Risto Lindgren
Museigatan 3 Bst. 2, 10600 Ekenäs.
040 563 4322

Delegationen 2016

Ordförande

Tom Palmberg Helsingfors

Medlemmar

Philip Aminoff	Helsingfors
Thomas Blomqvist	Raseborg
Georg H. Borgström	Helsingfors
Ilkka Brotherus	Hausjärvi
Johan Creutz	Lovisa
Paul Ehrnrooth	Helsingfors
Björn Federley	Helsingfors
Maarit Feldt-Ranta	Raseborg
Sture Fjäder	Helsingfors
Anders Gardberg	Esbo
Stig Gustavsson	Helsingfors
Carl Haglund	Esbo
Christel Hartwall	Sibbo
Anna-Maja Henriksson	Jakobstad
Mårten Hoge	Borgå
Susanne Homén	Helsingfors
Jussi Laitinen,	Helsingfors
Kaj-Erik Lindberg	Esbo
Carl-Johan Numelin	Borgå
Mikaela Nylander	Borgå
Marcus Rantala	Helsingfors
Niklas Savander	Stockholm
Tom Simola	Kimitoön
Kurt Stoor	Åbo
Karl Gustav Storgårds	Helsingfors
Björn Säfwenbergs	Saltsjö - Duvnäs
Bror Westerholm	Raseborg
Olavi Wetterstrand	Vasa
Peter Östman	Larsmo

Möteskallelser

Nylands Brigads Gille i Västnyland

Nylands Brigads Gille i Västnyland kallas till årsmöte

Kommendör Jörgen Engroos håller föredrag.
Kaffe och kaka, välkomna!
Avdelningens styrelse

Tisdag
16 februari 2017
kl. 18:00

GH-Klubben
Bryggerigatan 13
10600 Ekenäs

Nylands Brigads Gille i Helsingforsnejden

Medlemmarna i Nylands Brigads Gille i Helsingforsnejden kallas till vårmöte

Valmöte samt behandling av verksamhetsplan och budget för år 2017. Föredrag av Sveriges militärattaché, överste Peter Stolt.

Medlemmar och blivande medlemmar välkomna,
Styrelsen

Måndag
6 mars 2017
kl. 18:00

Handelsgillet, Donatorn
Kaserngatan 23 A
Helsingfors

Nya förmågor

Gillemedlemmarna samlades till höstmöte den 3 november på Oy Sisu Auto Ab i Karis och fastställde budgeten och verksamhetsplanen för år 2017.

Brigadkommendör, kommodor Kjell Törner berättade kort om året som gått inom brigaden och var särskilt nöjd med resultatet från de stora militärövningarna Kaakko16 och Baltops16, vilka varit framgångsrika för brigaden.

Höstmötet är även valmöte, ordförande Bernt Ehrnrooth omvaldes för perioden

2017–2018, delegationsordförande Tom Palmberg omvaldes som delegationsordförande för år 2017. Styrelsemedlemmen Rodney Strandvall från Norra Österbotten hade bett om avsked från styrelsen p.g.a. av tidsbrist, och även Roger Wide från Östnyland meddelade att han inte önskar återval. Höstmötet valde Peter Norrgård från Vasa och Hans-Erik Orrenius från Borgå till nya styrelsemedlemmar för perioden 2017–2018.

Styrelsemedlem Kaj Pettersson valdes för år 2017, varefter hans maximala åttaårsperiod är slut,

och Thorbjörn Sirén valdes för perioden 2017–2018. Styrelsemedlemmarna Karl-Johan Kähkönen, Agneta Rehnberg och Timo Oksanen valdes redan ifjol för perioden 2016–2017.

Vid mötet premierades Roger Wide, Crista Hällfors och Christer Wikman med Gillets förtjänsttecken i silver, för förtjänstfullt arbete Gillet till fromma.

Gillets sponsorer - December 2016

Ahlfors Axel	Kungsbacka, Sverige	Helkama Jukka	Helsingfors	Rönnlund Kaj	Vasa
Ahlskog Per-Erik	Purmo	Hertell Karl-Johan	Helsingfors	Saine Jari	Helsingfors
Ahlström Marcus	Helsingfors	Hertsberg Patrik	Helsingfors	Savander Magnus	Helsingfors
Aminoff Carl-Gustaf A	Borgå	Hjelt-Hansson Ulrike	Borgå	Savander Niklas	Stockholm, Sverige
Aminoff Philip	Helsingfors	Holm Martti	Grankulla	von Schantz Anna-Maria och Filip	Vasa
Andersson Bjarne	Raseborg	Holmberg Björn	Helsingfors	Schauman Jan-Henrik	Helsingfors
Andersson Krister	Helsingfors	Holmberg Robert	Borgå	Sihvonen Dan	Borgå
Andersson Roger	Borgå	Holmén Kaj	Borgå	Sirén Thorbjörn	Borgå
Andrejev Viktor	Tavastehus	Homén Carl-Olaf	Esbo	Sittnikow Rabbe	Helsingfors
Antell Olle	Lovisa	Homén Susanne	Helsingfors	Sivén Christian	Raseborg
Antskog Kurt	Stockholm, Sverige	Illman Lars	Lovisa	Sjöblom Ulf	Raseborg
Baarman Håkan	Borgå	Immonen Peter	Esbo	Smeds Anders	Lovisa
Björklund Kent	Helsingfors	Ingman Carl-Gustaf	Sibbo	Smeds Viking	Borgå
Björkqvist Ben Isidor	Helsingfors	Ittonen Hans	Helsingfors	Stenberg Bertil	Borgå
Björnberg Fredrik	Helsingfors	Ivarsson Bernt	Rommelanda, Sverige	Stenberg Stefan	Grankulla
Blomberg Christer	Borgå	Johansson Ray	Borgå	Stendahl Stig	Helsingfors
Blomberg Mats	Borgå	Kajander Rabbe	Raseborg	Stjernberg Peter	Borgå
Blomqvist Leif	Ekenäs	Kalliomäki Yngve	Hallstahammar, Sverige	Stockmann Karl	Helsingfors
Borgström Anders	Helsingfors	Karlsson Håkan	Lovisa	Strandell Denis	Hangö
Borgström Christian	Helsingfors	Karlsson Kim	Sjundeå	Sumelius Bjarne	Helsingfors
Borgström Georg H	Helsingfors	Karsten Gustav	Lidingö, Sverige	Sundberg Matti	Helsingfors
Borgström Marcus H	Helsingfors	Kindstedt Jan-Erik	Borgå	Sundbäck Henrik	Borgå
Boström Per-Elöf	Kristinestad	Knappe Ernst	Raseborg	Sundman Christer	Borgå
Broman Bo	Lovisa	von Knorring Jochum	Salo	Sundqvist Björn	Borgå
Brotherus Ilkka	Hausjärvi	von Knorring Johan	Helsingfors	Swanljung Mikael	Helsingfors
Bäckman Mikael	Raseborg	von Knorring Magnus	Helsingfors	Säfwenbergs Björn	Saltsjö-Duvnäs, Sverige
Catani Peter	Vanda	von Konow Björn	Tartila	Söderström Jan-Peter	Helsingfors
Cavonius Christian	Raseborg	Krogell Kurt	Sibbo	Söderström Peter	Borgå
Chapelle de la, Jan	Raseborg	Krogus Jacob	Tavastehus	Taimitarha Paul	Vanda
Colliander Lars W	Borgå	Kronvall Torolf	Lovisa	Tallroth Kaj	Esbo
Creutz Henrik	Lovisa	Kullberg Kjell	Helsingfors	Taube Johan	Raseborg
Creutz Johan	Lovisa	Kåhkönen Karl-Johan	Grankulla	Taucher Poppe	Helsingfors
Damsten Mikael	Helsingfors	Köhler Jarl	Grankulla	Teir Henrik	Helsingfors
Dannbäck Erik	Kyrkslätt	Lang Sune	Raseborg	Thiel Harro	S:t Karins
Didrichsen Jon	Grankulla	Liesalho Markus	Helsingfors	Tuomolin Peik	Helsingfors
Didrichsen Peter	Helsingfors	Lilius Mikael	Helsingfors	Uddström Rolf	Esbo
Ehrnrooth Albert	Helsingfors	Lilius Ragnar	Helsingfors	Ullinder Jan	Lidingö, Sverige
Ehrnrooth Alexander	Helsingfors	Liljeström Tom	Lovisa	Wadstein William	Helsingfors
Ehrnrooth Bernt	Helsingfors	Lindberg Ingmar	Helsingfors	Wahlroos Björn	Salo
Ehrnrooth Georg	Kyrkslätt	Lindberg Kaj-Erik	Esbo	Wallén Bengt	Helsingfors
Ehrnrooth Magnus	Helsingfors	Lindblom Tom	Sibbo	Wallin Stefan	Åbo
Ehrnrooth Paul	Esbo	Lindell John	Helsingfors	von Walzel Caesar	Djursholm, Sverige
Eklund Jan Olof	Raseborg	Lindqvist Carl-Uno	Esbo	Waxlax Joakim	Helsingfors
Engström Folke	Borgå	Lindroos Kleppstö Britt	Dilling, Norge	von Wendt Gösta	Kimitoön
Enqvist Ove	Pargas	Lindström Caj-Gunnar	Åbo	Westerholm Bengt	Esbo
Enqvist Reinhold	Vanda	Lindström Ingmar	Raseborg	Westerholm Bror	Raseborg
Eriksson Stig	Grankulla	Lival-Lindström Stig	Helsingfors	Wetterstrand Olavi	Vasa
Eriksson Stig-Ole	Helsingfors	Lundberg Henrik	Raseborg	von Weymann Tom	Helsingfors
Eskelin Kaj-Kristian	Lovisa	Lundmark Pekka	Helsingfors	Wilberg Bo-Eric	Grankulla
Estlander Peter	Helsingfors	Luotonen Kai	Helsingfors	Wiklund Henry	Helsingfors
Fazer Fredrik	Helsingfors	Lönnroth Anders	Sibbo	Wikman Ragnar	Åbo
Fazer Joachim	Helsingfors	Malmberg Stig	Raseborg	Wikström Henrik	Helsingfors
Flander Joachim	Helsingfors	Meinander Göran	Helsingfors	Wikström Patrik	Helsingfors
Flander Peter	Borgå	Meyer Lars	Mäntsälä	Wiljander Rolf	Nacka, Sverige
Flinck Joakim	Helsingfors	Naessen-Karlsson Kerstin	Nyköping, Sverige	Wolff Carl Gustaf	Raseborg
Forsblom Tom	Borgå	Nordell Henrik	Kyrkslätt	Wrede Kenneth	Helsingfors
Forsell Erik	Helsingfors	Nordgren Magnus	Helsingfors	Wulff Johan	Helsingfors
Frankenhäuser Filip	Gex, Frankrike	Norrård Arndt	Raseborg	Åkerstedt Robert	Borgå
Fältmarsch Jan	Ekenäs	Numelin Carl-Johan	Borgå	Åström Magnus	Sibbo
Gallen Jean	Helsingfors	Nyberg Kim	Helsingfors	Österlund Karl-Johan	Helsingfors
Gardberg Anders	Esbo	Nylander Mikaela	Borgå	Östman Anders	Helsingfors
Gardberg Martin	Esbo	Nyman Göran	Helsingfors		
Gref Carl-Gustaf	Esbo	Nyman Sixten	Esbo		
Gripenberg Sebastian	Helsingfors	Nyqvist Fredrik	Helsingfors	Företag & samfund	
Grotenfelt Albert	Helsingfors	Nystedt Roger	Lovisa	Aktia Bank Abp	
Grönblom Christina	Ingå	Nystén Henrik	Esbo	Fiskars Abp	
Grönholm Nils-Johan	Esbo	Nyström Hilding	Helsingfors	Meriäura Oy	
Grönqvist Stefan	Sjundeå	Orrenius Hans-Erik	Helsingfors	Ok Varuboden-Osla Hlg	
Gundersby Per	Hangö	Pagels Max	Borgå	Oy Forcit Ab	
Gustavson Stig	Helsingfors	Palmberg Tom	Grankulla	Oy Karl Fazer Ab	
Gylfe Ernst-Magnus	Esbo	Paloheimo Martti	Helsingfors	Roberts Coffee Ab	
Gyllenbögél Gaius	Helsingfors	Pettersson Kaj	Loppi	Saab Intern. Finland Oy	
Hagner John	Lovisa	Planting Mikael	Esbo	Svenska kulturfonden	
Hagström Clas Göran	Åbo	Pokki Sami	Grankulla	Trygwe o. Hjärdis Nymans stiftelse	
Hallberg Christian	Sibbo	Procopé Niklas	Ylivieska	Wide Skog Ab	
Hammarén Lars	Helsingfors	Ramsay Gretel	Helsingfors	Kommuner	
Hartwall Erik	Sibbo	Rautalahti Yrjö-Pekka	Raseborg	Jakobstads stad	
Hartwall John	Sibbo	Rehnberg Kenneth	Helsingfors	Larsmo kommun	
Hedman Lars	Esbo	Rosendahl Kaj	Jackarby	Pedersöre kommun	
Heinonen Lars	Borgå	Rosenlew Carolus	Borgå	Raseborgs stad	
			Helsingfors		

Gillet's sponsorklubb

Sponsorklubben är, som namnet säger, en samling personer och företag som utöver sin ordinarie medlemsavgift valt att även stöda Nylands Brigads Gille med en sponsoravgift. Tack vare sponserna har Gillet kunnat förverkliga många ekonomiskt krävande projekt, vilka vi inte skulle ha kunnat finansiera med Gillets vanliga medlemsavgifter eller andra tillgångar. Bland dessa kan vi nämna reparationerna av Kaptensbostället, reparationerna av de antika möblerna i Officersmännen och nu senast den omfattande investeringen Gille-Gymmet, som i sin helhet finansierades av sponsorer och utomstående organisationer. På så sätt har Gillet kunnat styra intäkterna från de vanliga medlemsintäkterna till direkta stöd till beväringarna i form av stipendier och andra

Sponsorklubbens medlemmar får i gengäld en möjlighet att delta som inbjudna gäster även vid sådana tillställningar vid brigaden som inte är öppna för allmänheten, brigadens årsdagsfestligheter, mottagningen på Svenska dagen samt till den av Gillet årligen arrangerade VIP-dagen, som detta år gick till det

gamla kustfortet Hästö-Busö i Ekenäs skärgård.

Sponsorskölden är det synliga tecknet på medlemskap i detta celebra sällskap. Den är ett hantverk i solid ek med formen av ett torn som symboliserar försvarsmakten. Skölden pryds av ett Sii-kajokikors och av en silverplakett med sponsorns namn. För varje årligt sponsorbidrag får sköldinnehavare dessutom en årsplakett i silver att fästa på skölden, till skölden är full. Då erhåller man en ny sköld.

Minimiårsavgift för privatpersoners medlemskap i Sponsorklubben är 85 € (många erlägger en större summa) och för företag och institutioner är avgiften 350–850 €.

Sponsorklubben leds av **Carl-Johan Numelin**, tfn 0400 489020, e-post cj.numelin@kolumbus.fi. Postadress Brasasvägen 223, 06750 Tolkis. Kontakta honom om ni önskar komma med i Sponsorklubben och få namnet med på Sponsorlistan här invid. Sponsoravgiften inbetalas på konto FI 9740554350004063, "Gillet, Sponsorklubben". **Kom ihåg att meddela namn och adress!**

Fick du e-post från Gillet?

Glädjande många har meddelat sin e-postadress till Gillet, och de som gjort det fick ett mejl den 9 november, som innehöll länken till eVersionen av Fanbäraren 3 2016.

Det var tyvärr ett bedrövligt stort antal e-postadresser som inte fungerade. De flesta var riktade till synbarligen tidigare arbets-e-postadress.

Gör slag i saken genast, om du inte fick mejlet från oss den 9 november, meddela din adress nu!

Om du inte fått ett sådant mejl

- Har du inte meddelat din e-postadress eller
- Är e-postadressen vi har föråldrad eller felaktig

Varför är det bra att meddela oss om din e-postadress?

- Då når vi dej med t.ex. Fanbärarens eVersion, meddelande om resor, fester, seminarier och möten, förändringar i tidtabeller, platser etc.

Vad gör vi med e-postadressen?

- Vi använder den endast för de ändamål som nämndes ovan. Vi ger inte ut den till andra.

Hur meddelar jag om min aktuella adress?

- Via GilleWebben www.nylandsbrigadsgille.fi/bli-medlem

DRAGSVIK SOLDATHEM

Välkommen till soldathemmet!

Soldathemmet öppet:

Mån-tors 08.30-15.00
17.30-20.30
Fre 08.30-19.30
Lö & sö 15.00-20.00

Biblioteket öppet:

Tors 17.30-20.30

Följ oss på Facebook!
www.facebook.com/dragsviksoldathem
Kontakt: tel. 040 768 0665

Medlemsansökan

EFTERNAMN

FÖRNAMN

ADDRESS

POSTNUMMER OCH ORT

YRKE

FÖDELSETID

TELEFON HEM

TELEFON ARBETE

E-POST

Varje medlem får tidningen Sotilaskoti (5 nummer/år), Nylands Brigads egen tidning Fanbäraren (4 nummer/år) samt ett medlemsbrev 4 gånger/år. Information om soldathemsarbetet finns på adressen: www.sotilaskotiliitto.fi
Medlemsavgift: 15 euro/år

Tilläggsuppgifter ger och ansökan skickas till:
Verksamhetsledare Mathias Lindén, 040 768 0665
dragsvik.soldathem@surfnet.fi

DATUM OCH UNDERSKRIFT

Ansökan postas till Soldathemmet:

Dragsvik Soldathemsförening rf.
Hus 10
10640 Dragsvik

NYLANDS BRIGADS GILLE r.f.
Medlemssekreteraren
c/o Nylands brigad
10640 Dragsvik
medlemssekr@nylandsbrigadsgille.fi

Jag vill ansluta mig till Nylands Brigads
Gille och samtidigt få Fanbäraren hem i
postlådan för endast 20€/år

Namn

Födelseid

Yrke eller titel

Eventuell militärgrad

Postadress

Datum, underskrift

Telefon, fax

E-postadress

Önskad lokalavdelning

HN
H:fors-
nejden

SV
Sverige

SÖ
Södra
Österbotten

NÖ
Norra
Österbotten

VN
Västnyland

ÅB
Åboland

ÖN
Östnyland

DA
Dragsvik-
artilleristerna

-
Ingen
avdelning

NYLANDS BRIGADS GILLE r.f.
Medlemssekreteraren
c/o Nylands brigad
10640 Dragsvik
medlemssekr@nylandsbrigadsgille.fi

Adressförändring

Namn

Födelseid

Tidigare näradress, postnummer samt postanstalt

Ny adress, postnummer samt postanstalt

Datum, underskrift

Militärt kunnande

Sammanhållning

Framåtanda

Nylands brigad

Nylands brigad
10640 Dragsvik
marinen.fi